

LEO

Wilfried Vandaele: Vlaams fractievoorzitter en kustburgemeester

Jan Jambon verlegt focus
naar lange termijn

Het Beernem van
Gijs Degrande

EXTRA KATERN
Vlaamse
veerkracht
in de zorg

13

‘De stijl van Geert Bourgeois sluit aan bij mijn persoonlijke aard. De focus ligt altijd op de inhoud’

Gijs Degrande

8

‘Er wordt in het Vlaams Parlement veel minder blabla verkocht dan op het federale niveau’

Wilfried Vandaele

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Ferry Comhair, Maarten Debruyne, Jeroen Dujardin, Philippe Kerckaert, Simon Lejeune, Joris Sterckx, Jan Van Camp, Stefanie Verstappen.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Jeroen Hanselaer (cover), ©Andreas Van Esbroeck, ©James Arthur, ©Jeroen Willems, ©Anne Deknock, ©EP, ©Frankie and Fish
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningstraat 47 bus 6 – 1000 Brussel

28

‘Het is een privilege om te kunnen meewerken aan een sterk Vlaanderen in Europa’

Katrien Uyttensprot

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De gsm van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 5 juni 2020. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 21 september 2020.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie @de_NVA op Twitter
 @de_NVA op Instagram

‘DE EVOLUTIE DIE 25 JAAR GELEDEN IS INGEZET, IS GEEN EINDPUNT’

Traditioneel is er op 11 juli – onze Vlaamse feestdag – een officiële feestviering in het Brusselse stadhuis.

Met daarna een volksfeest, net zoals in veel andere Vlaamse steden en gemeentes. Door de coronacrisis zullen veel festiviteiten dit jaar niet kunnen doorgaan. Maar dat betekent niet dat onze boodschap niet luid mag weerklinken. Wel integendeel.

2020 is voor Vlaanderen een bijzonder jaar. Bij de verkiezingen van 21 mei 1995, 25 jaar geleden, verkozen de Vlamingen voor het eerst rechtstreeks hun eigen Vlaams Parlement. Een mijlpaal in de evolutie van Vlaanderen tot een autonome deelstaat binnen het federale België. Een jaar later namen de Vlaamse volksvertegenwoordigers hun intrek in een eigen parlamentsgebouw, waar ik nu voorzitter mag zijn.

De evolutie die toen is ingezet, is geen eindpunt. Wij blijven ijveren voor een confederaal model waarbij de regio's maximale bevoegdheden krijgen om hun eigen koers te varen en bevoegdheden logisch en duidelijk worden afgebakend. Daar heeft iedereen baat bij in dit land. De coronacrisis heeft veel pijnpunten blootgelegd en aangetoond hoe fragiel ons systeem is, zowel institutioneel als maatschappelijk.

Deze crisis heeft al veel van ons geëist. Maar toch is het hartverwarmend om te zien hoe de Vlamingen weer opveren. Er is een brede solidariteit gegroeid onder de mensen. Er is groot respect voor de hulpverleners die zich onvoorwaardelijk inzetten. Er zijn de handelaars en de bedrijven die heel creatief en innovatief weer opstarten en onze economie herlanceren. Er is het onderwijzend personeel dat er alles aan doet om onze jeugd te blijven inspireren. En ga zo maar voort.

Ik ben ook trots dat het Vlaams Parlement, dankzij een aantal digitale ingrepen, er van in het begin van de crisis in geslaagd is om de continuïteit van de parlementaire werkzaamheden te garanderen. Wij zijn geen ‘volmachtenparlement’ geworden, maar een parlement waar de volksvertegenwoordigers hun wetgevende en controlerende functie blijven uitoefenen.

Ik wens ieder van u vandaag al graag een fijne Vlaamse feestdag. Hou het veilig en gezond en zorg goed voor elkaar.

Liesbeth Homans
Voorzitter Vlaams Parlement

VLAAMS

Minister-president Jan Jambon verlegt focus naar lange termijn

VLAANDEREN MAAKT WERK VAN DUURZAME RELANCE

Terwijl de maatregelen versoepeld worden en we het virus steeds gerichter trachten te bestrijden, denkt Vlaams minister-president Jan Jambon ook al aan de langere termijn. Hij maakt werk van zowel een groot economisch als van een groot maatschappelijk relanceplan.

In het begin van deze crisis was vooral de korte termijn cruciaal.

‘Dat klopt. De focus van het Vlaamse beleid lag in de eerste fase bij het financieel in leven houden van wat we hadden. Bedrijven en sectoren moesten de crisis kunnen overbruggen. Er kwamen hinderpremies voor wie

moest sluiten, compensatiepremies voor wie een groot deel van zijn omzet verloor en leningen via Participatiemaatschappij Vlaanderen. Voor zwaar getroffen sectoren werd er een noodfonds aangekondigd. En technisch werklozen kregen extra ondersteuning. Die maatregelen hebben we allemaal razendsnel doorgevoerd om gezonde bedrijven niet overkop te laten gaan. Dat was een vorm van economisch crisismanagement.’

Maar nu begint de blik stilaan verder te reiken?

‘We verleggen de focus inderdaad naar de lange termijn. De maatregelen worden via de Nationale Veiligheidsraad

gestaag versoepeld en ons leven komt langzaamaan weer op gang. Uiteraard zijn we nog in een vroeg stadium. Het blijft onzeker hoe de verspreiding van het virus zich verder zal ontwikkelen. Maar ondertussen denken we na over een duurzame relance voor Vlaanderen.’

Er werden twee comités opgericht om die duurzame relance voor te bereiden.

‘Juist. Enerzijds voor de economische relance, met bijzondere aandacht voor de arbeidsmarkt. We moeten ervoor zorgen dat er zo weinig mogelijk nieuwe werklozen bijkomen en dat er snel weer meer werkgelegenheid wordt gecreëerd. Als we mensen niet snel genoeg weer actief krijgen, dreigt dat

‘Tweede lockdown mag geen optie zijn’

Om Vlaanderen snel weer op de rails te krijgen, is naast de relance ook een gerichte aanpak nodig om het virus te bestrijden. Daarvoor moeten we een voorbeeld nemen aan landen zoals Zuid-Korea, waar men dat doet met een snelle opsporings- en teststrategie. ‘Een tweede lockdown mag eigenlijk geen optie zijn’, zegt voorzitter Bart De Wever.

‘In een ideaal scenario moet alleen wie ziek of besmet is in quarantaine en kan de gezonde populatie de maatschappij draaiende houden’, vindt De Wever. ‘De enige manier om dat mogelijk te maken, is door het systeem van contactopsporing te combineren met zoveel mogelijk tests. Anders dreigen alle huidige inspanningen om herop te starten voor niets te zijn geweest.’

‘Als ‘quarantaine’ het enige antwoord is voor wie contact heeft gehad met iemand die besmet is, dan komen we vanzelf in een nieuwe collectieve lockdown terecht. Je zit namelijk al snel met een exponentieel stijgende reeks waarover je geen controle meer hebt.

Je moet die mensen dus testen om gericht te kunnen isoleren.’

Catastrofe

‘Een nieuwe lockdown kunnen we ons gewoon niet meer permitteren. We zien nu economische trends verschijnen die we al niet meer gezien hebben sinds *The Great Depression*. En dat na slechts één lockdown. Ik ben ervan overtuigd dat we die ene grote terugslag met onze Vlaamse veerkracht te boven zullen komen. Maar een tweede lockdown zou echt een catastrofe betekenen. Het zou de klap te veel zijn voor ons economisch bestel.’

‘Federaal zou er ondertussen eindelijk voldoende én snelle testcapaciteit voorhanden zijn om die *trace- en teststrategie* na te streven. Ik mag hopen dat men binnen die capaciteit de juiste keuzes maakt. Zo niet zal men zich bij de roep om een tweede lockdown toch de vraag moeten stellen hoeveel gezonde levensjaren de weerslag daarvan ons allen zou kosten.’

‘We zetten Vlaanderen weer op de rails richting een welvarende toekomst, vol hoopgevende perspectieven’

problematisch te worden. Dat vereist dus een daadkrachtige aanpak. We zullen daarvoor wel de hulp nodig hebben van een gelijkgezinde federale regering. Vlaanderen heeft helaas nog niet de bevoegdheden in handen om alles helemaal alleen recht te trekken.’

En waarmee houdt het tweede comité zich bezig?

‘Het tweede comité houdt zich bezig met de bredere maatschappelijke relance. Dat gaat dan over psychisch welzijn, gezondheid, armoedebestrijding, cultuur, het verenigingsleven, mobiliteit, onderwijs, digitalisering, enzovoort. We willen de juiste lessen trekken uit de crisis, op alle terreinen. Het comité

buigt zich daarom over enkele maatschappelijke vraagstukken die deze crisis heeft blootgelegd.’

Wanneer mogen we de eerste grote pijlers van de relance verwachten?

‘Het economisch relancecomité komt in principe eind deze maand met een afgewerkt dossier. We gaan dan met de regering bekijken welke voorstellen we kunnen opnemen in het beleid, liefst zo spoedig mogelijk. In de tussentijd blijven we ook zelf zaken verfijnen. Zo krijgen we Vlaanderen snel weer op de rails richting een welvarende toekomst, vol hoopgevende perspectieven. Ik heb er het volste vertrouwen in dat het zal lukken.’ ■

Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts wil kwetsbare jongeren extra kansen geven

‘ZOMERSCHOLEN MOETEN LEER-ACHTERSTAND VOORKOMEN’

Deze zomer komt er een ongeziene uitrol van zomerscholen. Het doel: maximaal vermijden dat leerlingen na de coronacrisis aan het volgende schooljaar beginnen met een leerachterstand. ‘We combineren gericht leren met sport en spel. Het blijft natuurlijk wel vakantie.’

Leerkrachten, leerlingen en ouders zijn tijdens de coronacrisis keihard blijven doorwerken om hoogstaand afstandsonderwijs te organiseren.

Er zijn grote inspanningen gedaan om alle leerlingen te bereiken en te betrekken. Toch riskeren de meest kwetsbare leerlingen een leerachterstand. Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts lanceerde daarom een oproep aan scholen, lokale besturen en andere initiatiefnemers om zomerscholen te organiseren.

‘Ik beseft wel dat we veel vragen. Directeurs, leerkrachten en ander onderwijspersoneel hebben de voorbije maanden keihard gewerkt. Dankzij hen was er altijd opvang op school, bijvoorbeeld voor kinderen van ouders met een cruciaal beroep. Dankzij hen was er hoogstaand afstandsonderwijs, inclusief het aanloopteren van nieuwe leerstof. Dankzij hen konden de scholen

in soms heel moeilijke omstandigheden toch weer open. Het onderwijspersoneel heeft weinig rust gekregen en nu vragen we ook nog eens wie er zin heeft om in de zomer een extra aanbod te creëren. Toch hoop ik op een grote respons.’

Essentiële leergebieden

In de zomerschool komen leerlingen terecht in een groepje met een tiental leeftijdsgenootjes. Ze krijgen leerstof over een tweetal essentiële leergebieden. Het concrete curriculum wordt maximaal afgestemd op de leerlingen zelf. Het aanbod zal er dus overal een beetje anders uitzien. Een zomerschool duurt minstens tien dagen. Ongeveer de helft van de dag gaat naar het leertraject, maar er zal ook veel ruimte zijn voor sport en spel. Het nuttige wordt

gekoppeld aan het aangename.

Deelname is vrijwillig voor zowel de leerkrachten als de leerlingen. De klassenraad kan sommige leerlingen wel het advies geven om een zomerschool te volgen. Deelname is ook gratis. De Vlaamse overheid voorziet een vergoeding van 25 euro per dag per leerling om de kosten te dekken.

Structureel aanbod

Het systeem van zomerscholen bestaat al langer succesvol in Nederland en hier en daar waren er al enkele projecten in Vlaanderen. Maar nog nooit was er zo'n ambitieuze uitrol van zomerscholen. Weyts hoopt dat de scholen niet alleen remediërend werken, maar ook stimulerend in de aanloop naar

‘Ik hoop op een grote respons’

volgend schooljaar. ‘We willen iedereen aan boord houden. We geven op een laagdrempelige manier extra kansen aan diegenen die extra onderwijs nodig hebben’, zegt Weyts.

Op basis van de fundamenteën die gelegd worden in tijden van corona, kan er in de toekomst ook een structureler aanbod tijdens de zomermaanden uitgewerkt worden, denkt Weyts. En zo heeft de coronacrisis misschien toch nog enkele positieve gevolgen. ■

VLAAMS

MEER KOOPKRACHT VOOR KWETSBARE GEZINNEN

Het Vlaams Parlement vraagt meer steun voor kwetsbare gezinnen die zwaar te lijden hebben onder de coronacrisis.

Met een resolutie van Lorin Parys vraagt het Vlaams Parlement de Vlaamse Regering onder meer om de sociale toeslag in het Groeipakket sneller uit te betalen aan mensen die zwaar loonverlies lijden door de coronacrisis.

Enmalig consumptiebudget

‘Omdat aankopen in de supermarkt bij de belangrijkste uitgaven horen van personen in een kwetsbare positie en net die prijzen de laatste tijd gestegen zijn, voorzien we bovendien ook een eenmalig consumptiebudget

voor bepaalde doelgroepen’, zegt Parys. ‘Dat budget kan besteed worden in lokale winkels, zodat ook die extra zuurstof krijgen.’

Verder wordt nog gevraagd om de OCMW’s tijdelijk extra middelen te geven voor lokale armoedebestrijding. ‘En tot slot zitten in de resolutie ook voorstellen om kwetsbare groepen en ‘werkende armen’ beter te ondersteunen en economisch te activeren’, besluit Parys.

Lorin Parys

VLAAMS

NIEUWE ROL VOOR VDAB

De VDAB, de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling, krijgt een nieuwe rol als activerings-, loopbaan- en dataregisseur. ‘Een ingrijpende omwenteling’, weet Vlaams Parlementslid Axel Ronse.

Vlaanderen streeft naar een werkzaamheidsgraad van tachtig procent. Maar volgens de eerste prognoses zouden er de komende maanden wel eens 60.000 werkzoekenden kunnen bijkomen. Daarenboven moeten er

120.000 extra mensen aan het werk.

Arbeidsmarktregisseur

De VDAB moet zich daarom niet alleen op werkzoekenden concentreren, maar ook op de loopbaan van werknemers en het stimuleren van niet-actieven. Ook de werkgevers zijn een belangrijke doelgroep. ‘De nieuwe aanpak focust op competenties, het activeren van talenten en het verkleinen van de afstand tot de arbeidsmarkt’, zegt Ronse.

Axel Ronse

A man with grey hair, wearing a dark blue suit jacket over a light blue shirt and dark trousers, stands with his arms crossed on a concrete platform. He is positioned in front of a white, vertically-paneled wall. The background shows a clear blue sky and a building with a red roof. The overall scene is brightly lit, suggesting a sunny day.

VLAAMS
FRACTIEVOORZITTER EN
KUSTBURGEMEESTER
WILFRIED VANDAELE

**‘VLAANDEREN IS
STERK GENOEG
OM DE LEIDING
TE NEMEN’**

Wilfried Vandaele volgt de coronacrisis op de voet. 'De groene jongen van de N-VA' hoopt weliswaar op enkele mentaliteitswijzigingen, maar zijn geloof in de kracht van Vlaanderen blijft ongewijzigd: 'Het Vlaamse niveau werkt zeer efficiënt. Er wordt bij ons veel minder blabla verkocht dan op het federale niveau.'

Je bent fractievoorzitter voor onze partij in het Vlaams Parlement. Hoe heeft de coronacrisis jouw agenda beïnvloed?

'De thema's die ik normaal gezien in het parlement opvolg, zijn in de eerste plaats leefmilieu, ruimtelijke ordening en media. Maar sinds het uitbreken van de coronacrisis zijn we bijna uitsluitend daarmee bezig.'

'Met de N-VA begrepen we, zowel in het parlement als in de regering, dat er snel maatregelen moesten komen om de schade te beperken. Er moesten tal van nooddecreten opgesteld en gestemd worden om de organisatie van onze samenleving aan te passen aan de aanwezigheid van het virus. Zo hebben we het bijvoorbeeld mogelijk gemaakt dat ziekenhuizen tijdelijk extra ruimte

- geboren op 5 juni 1959 in Brugge
- licentiaat in de Germaanse filologie en in de pers- en communicatiewetenschappen
- actief in Volksunie en N-VA sinds 1979
- tussen 1984 en 2009 achtereenvolgens algemeen secretaris van de Stichting Algemeen-Nederlands Congres (ANC), woordvoerder van de Vlaamse Milieumaatschappij en algemeen secretaris van het Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland
- onafgebroken gemeenteraadslid sinds 1988, schepen van 2006 tot 2013 en burgemeester sinds 2019
- Vlaams volksvertegenwoordiger sinds 2009
- Vlaams Parlementsvoorzitter toen de huidige regering de eed aflegde, fractievoorzitter sinds 2019
- heeft samen met vrouw Hilde twee zonen, Joris (32) en Bart (28)

konden bijbouwen zonder vergunning. Ik denk ook aan maatregelen in het onderwijs, op het vlak van welzijn, voor energie en ga zo maar door. Er komt heel wat bij kijken.'

Hoe kijk je naar de Vlaamse maatregelen die tot nu toe genomen zijn?

'Naast de tijdelijke aanpassingen van de regelgeving keurde de Vlaamse Regering al snel enkele steunmaatregelen goed. Ze handelde daadkrachtig en bood een eerste vangnet waar nodig. Ik denk aan onder meer de hinderpremie en de compensatiepremie voor ondernemers en de tussenkomst in energie voor mensen die technisch werkloos werden. Ook de extra budgetten voor bijvoorbeeld onderwijs en welzijn zijn heel belangrijk. We zijn ons er wel van bewust dat die noodzakelijke uitgaven gaten slaan die later weer dichtgereden moeten worden. Een en ander moet dus op een verantwoordelijke manier gebeuren.'

Welke lessen moeten we trekken uit deze crisis?

'Wij zijn heel veel luxe gewoon: er is energie in overvloed, water, voedsel, technologische snufjes. Maar een simpel virusje kan dat hele systeem platleggen. Gelukkig zijn de winkelrekken op geen enkel ogenblik leeg geweest, bleef onze energiebevoorrading verzekerd, bleven de ziekenhuizen overeind. Toch moeten we nu beseffen hoe broos die welvaart is. Hopelijk zorgt dat besef voor een mentaliteitswijziging. Ik vrees er wel een beetje voor als ik zie over welke kleine materiële details sommigen zich druk blijven maken terwijl mensen vechten voor hun leven in de ziekenhuizen. Daaraan kan ik me ergeren.'

Nog andere lessen?

'Telewerken en vergaderen via de computer zijn hopelijk ook blijvers. Als ik de uren optel die ik in mijn beroepsleven op treinen naar Amsterdam of Hasselt heb gezeten om daar een uur of

twee te vergaderen, en dan de trein weer terug ... Dat kan allemaal perfect vanop afstand, en bovendien haalt het auto's van de weg. Wanneer mensen *in of rond hun kot* moeten blijven, is er duidelijk ook behoefte aan extra natuur en groen in de onmiddellijke buurt. De plannen

'Wij hebben als N-VA veel meer gedaan om alles in goede banen te leiden dan diegenen die elke dag in de krant stonden'

van Zuhail Demir om extra bos te planten en extra natuur te beschermen, zijn dus geen overbodige luxe.'

Sommigen grijpen de crisis aan om te pleiten voor een herfederalisering van bevoegdheden. Wat is jouw antwoord daarop?

'Deze crisis en de aanpak ervan hebben juist het omgekeerde aangetoond: we zijn nog te afhankelijk van wat men federaal bedisselt. Vlaanderen vormt nog steeds een te klein radertje in de machine. Op basis van ons soortelijk gewicht in België verdienen we een grotere rol. We hebben ook aangetoond dat wij vanuit Vlaanderen de kar kunnen trekken en de bakens uitzetten. Onze N-VA-ministers hebben dat gedaan voor onderwijs, cultuur, sport, evenementen, tweede verblijven, noem maar op. Vlaanderen is sterk genoeg om de leiding te nemen.'

Het Vlaams Parlement is nooit buitenspel gezet door volmachten. Waarom was dat op Vlaams niveau niet nodig en op federaal niveau wel?

'Het Vlaams niveau werkt eigenlijk zeer efficiënt. Er wordt bij ons veel minder blabla verkocht dan op het federale niveau. Wij hebben veel minder woorden nodig en komen sneller tot →

zakelijke oplossingen. Ik heb dat met mijn eigen ogen kunnen vaststellen, want ik volgde Bart De Wever destijds op in de Senaat toen hij burgemeester werd. Daar merk je toch meteen dat de cultuur totaal verschilt.'

'In het Vlaams Parlement hebben wij al in het begin van de crisis een systeem uitgewerkt om de parlementsleden van thuis uit te laten stemmen. Slechts een kleine ploeg gaat fysiek naar Brussel, onder wie de fractievoorzitters. Wij konden dus meteen kort op de bal spelen, zonder volmachten. En Vlaanderen heeft natuurlijk ook een échte regering, nog een reden waarom volmachten niet nodig waren.'

Je bent naast Vlaams fractievoorzitter ook burgemeester van kustgemeente De Haan. Welke impact heeft het virus daar?

'De maatregelen om het virus in te dijken, kwamen er in de aanloop naar de paasvakantie, traditioneel de generale repetitie voor onze toeristische zomer. Dat was natuurlijk een klap die aankwam: strandcabines mochten niet geplaatst worden, evenementen werden geschrapt, tweedeverblijvers mochten niet komen. Wij hebben als bestuur onmiddellijk beslist om voor 8,1 miljoen euro inkomsten voorlopig niet te innen, om de mensen wat zuurstof te geven.'

Hoe belangrijk is toerisme voor De Haan?

'Het toerisme is de belangrijkste motor van onze lokale economie. Wij hebben een kleine 13.000 inwoners en 72.500 toeristische bedden. De Haan telt 6.500 woningen voor vaste verblijvers, 6.500 tweede verblijven, en 7.500 chalets en stacaravans. Op topdagen zien we hier 45.000 bezoekers.'

We hebben ook tal van grote evenementen moeten schrappen. Het bekendste is Trammelant, een jaarlijks Belle Epoquefeest, waar toch 40.000 à 50.000 mensen op afkomen. Het feest vindt plaats in augustus en speelt

Wilfried hoopt dat de toeristen De Haan blijven vinden: 'Onze troef is de kleinschaligheid en het toerisme dat daarop geënt is.'

zich af in de historische kern van De Haan, de villawijk De Concessie, het grootste beschermde dorpsgezicht van Vlaanderen. Wij wilden vieren dat het precies 25 jaar geleden is dat de wijk als dorpsgezicht beschermd werd. Dat zal nu dus in mineur zijn. Vervelend voor de vele verenigingen die een graantje zouden meepikken.'

Hoe verliep het beruchte overleg van de kustburgemeesters? Was er veel onenigheid?

'Het is een bont allegaartje, een gezelschap met flink wat grote ego's. Maar echte vijandigheid is er niet. Het klopt ook wel dat de uitdagingen soms verschillend zijn. De ene heeft veel eigen inwoners, de andere veel tweedeverblijvers of dagjesmensen. De ene

'Telewerken en vergaderen via de computer zijn hopelijk blijvers'

heeft een breed strand, de andere een smal. Daardoor is er een uiteenlopende aanpak nodig. Maar met N-VA-collega Daphné Dumery van burgemeente Blankenberge botert het uitstekend!

Jij hebt je, in tegenstelling tot andere kustburgemeesters, minder fel geprofileerd in de pers.

'Wij wilden de Veiligheidsraad ervan overtuigen om de gasten in fasen te

Ontdek Vlaanderen!

Wist u dat Albert Einstein in 1933 een hele zomer in De Haan verbleef? Wandelde u al eens in zijn voetsporen door De Concessie, het grootste beschermde dorpsgezicht van Vlaanderen? Het is een van de vele parels die Vlaanderen rijk is en die minister van Toerisme Zuhail Demir graag zou opwaarderen bij de Vlamingen.

‘We willen een zomervakantie in eigen streek zoveel mogelijk promoten. De internationale context is nog zeer onduidelijk en daarom willen we de Vlamingen alvast warm maken om hun vakantie, of een deel ervan, in Vlaanderen door te brengen’, zegt Demir. ‘De Vlaamse toeristische sector zal hoe dan ook grote verliezen lijden. Het zou mooi zijn als we die

verliezen voor een deel kunnen beperken door het gebrek aan buitenlandse toeristen zelf te compenseren.’

Druktebarometer

Toerisme Vlaanderen is het gewoon om onze streek in het buitenland in de etalage te zetten. ‘Nu gaan we dat dus ook in het binnenland doen. Zo komt er een Ontdek Vlaanderen-platform dat Vlamingen daarbij kan begeleiden. Ook komt er een druktebarometer. Aan de hand daarvan kunnen mensen zien waar het druk is op een bepaalde dag en waar rustiger. Zo hopen we het toerisme wat te kunnen spreiden. En uiteraard geven we ook een heleboel culturele en praktische tips mee, zodat iedereen goed voorbereid van onze Vlaamse juweeltjes kan genieten.’

laten komen. Eerst de eigenaars van een tweede verblijf en de mensen met een huurcontract van minstens een jaar. Daar zitten ook mensen met een stacaravan of een chalet op de camping bij. Zij konden vroeger komen omdat zij over eigen sanitair en keuken beschikken. In een tweede fase is het dan aan de mensen met een gewone caravan en de mensen die voor enkele weken een appartement huren. En de laatste groep is die van de dagjestoeristen. Die kunnen pas komen als de horeca open is, want anders kunnen we die niet opvangen zoals het hoort. Denk nog maar aan sanitaire voorzieningen.’

‘Toen dat plan niet meteen aanvaard werd, riepen sommige collega's direct op de televisie dat de leden van de

Veiligheidsraad een bende sukkels waren. Of toch ongeveer. Dat is niet de beste manier van werken als je precies van die mensen iets gedaan wil krijgen. Ik heb achter de schermen hard aan het dossier gewerkt en argumenten aangedragen. Onze minister van Toerisme Zuhail Demir en minister-president Jan Jambon hebben het plan dan helpen doordrukken. Wij hebben als N-VA veel meer gedaan om alles in goede banen te leiden dan diegenen die elke dag in de krant stonden.’

Hoe ontspan jij je in deze drukke tijden? Ga je vaker wandelen op het strand nu het daar rustiger is?

‘Zoals de meeste burgemeesters ben ik twintig uur per dag met corona bezig. Veel ontspanning is er dus niet bij. Maar af en toe moet ik toch eens toegeven

aan de druk van mijn vrouw om een wandeling of een fietstochtje te maken. Nu, ik ben geboren en getogen in het dorpje Vlissegem, op drie kilometer van de zee. Mijn ouders hadden er een café en ik ben er blijven wonen. Ik ben meer een polderman dan een zeeman.’

‘Het strand en de zee zijn wel fantastisch in De Haan, waar je een open blik hebt op de horizon. Wij verzetten ons dan ook met hand en tand tegen de plannen om een eiland te bouwen voor ons strand of om er commercieel-industriële activiteiten te laten plaatshebben. Onze troef is de kleinschaligheid en het toerisme dat daarop geënt is. Daar kiezen we voor en we hopen dat de hogere overheden dat zullen blijven respecteren.’ ■

De gsm van

Freya Perdaens

TikTok en Ketnet Junior, zijn dat geen rare apps voor iemand die Ketnet al ontgroeid is en geen kinderen heeft?

Het is niet voor mij, maar voor mijn parlementair werk (*lacht*). Ik volg alles rond jeugd op en wil weten wat jongeren bezighoudt en hoe zij communiceren. Al is dat voor apps als TikTok niet evident: wat het algoritme me toont, is afgestemd op mijn leeftijd. Ook voor ouders die willen weten wat hun kinderen te zien krijgen, is dat dus niet evident.

Waarvoor gebruik je Recycle! en Notifeye?

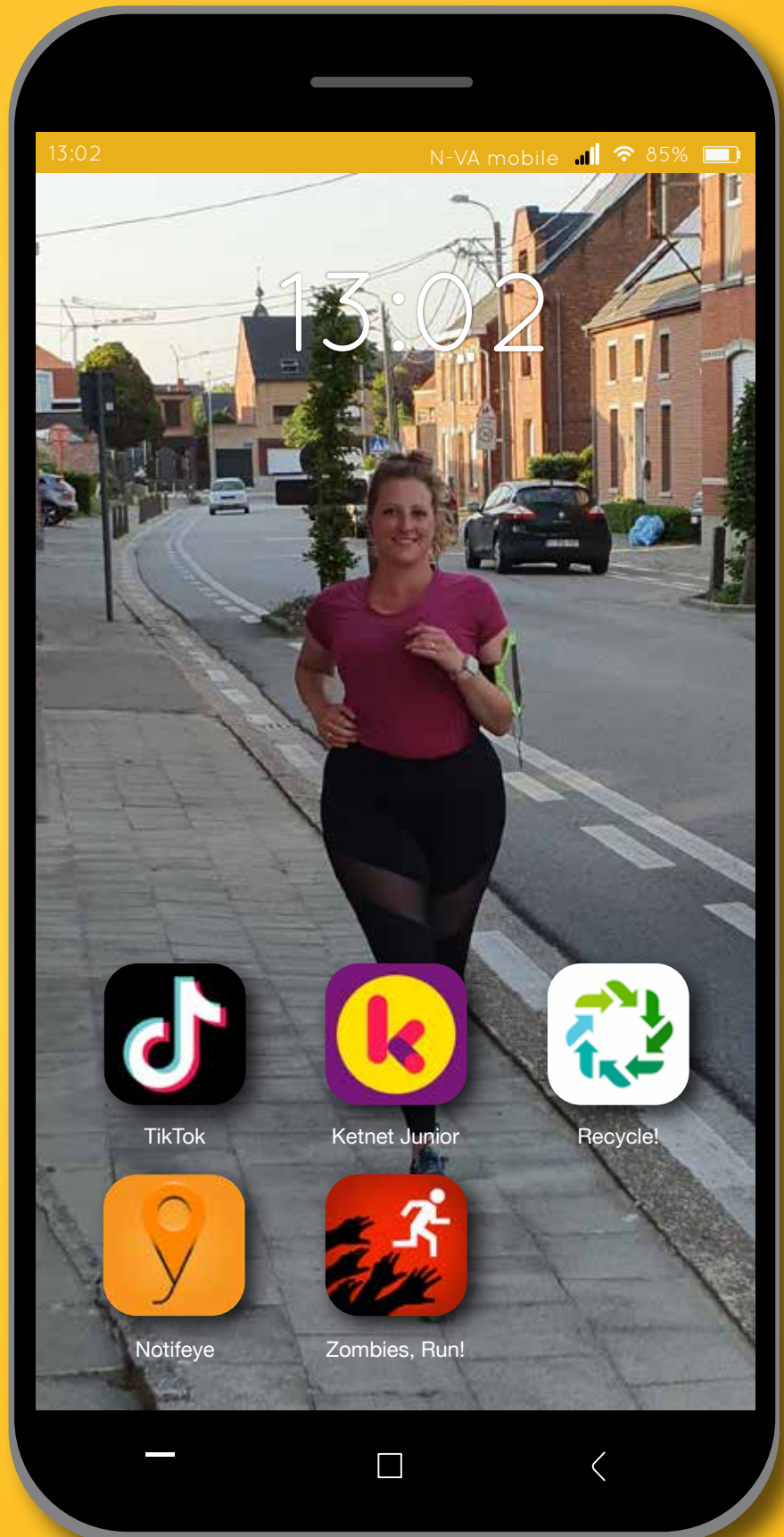
Recycle! houdt voor mij bij welke afvalstromen wanneer opgehaald worden. Ik ben een fervent sorteerder, maar merk vaak pas dat ik iets had moeten buitenzetten wanneer de vuilniskar al voor de deur staat. Notifeye is een Mechels staaltje innovatie. Een los wegdekseel, probleem met de straatverlichting of blauwalgen op de vaart? Via de app komt je melding meteen bij de juiste instantie terecht. Ideaal om snel problemen te melden.

Welke app gebruik je het meest?

Dat is Zombies, Run!, een loopapplicatie en audioboek in één. Niet alleen houdt die je afstand en snelheid bij voor elke loopsessie, je maakt ook deel uit van een verhaal dat zich afspeelt na *de zombie-apocalyps*: je bent een van de renners die op missie gaat. Spelend sporten dus. Voor een fan van rollenspelen als ik is dat een gedroomde combinatie.

Freya Perdaens (°1989) is geboren en getogen in Mechelen, waar ze sinds 2016 gemeenteraadslid is. Op 26 mei 2019 werd ze verkozen als Vlaams Parlementslid.

✉ freya.perdaens@n-va.be
 🌐 fb.com/FreyaPerdaens 📺 FPerdaens
 🌐 freya.perdaens.n-va.be

HET Beernem VAN GIJS DEGRANDE

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 behaalde hij de meeste voorkeurstemmen van heel Beernem. Toch belandden Gijs Degrande (39) en de N-VA na zes jaar besturen in de oppositie. LEO sprak een strijdvaaardige fractievoorzitter met een klare visie. 'De focus ligt altijd op de inhoud.'

Wie zijn eigen weg kiest, verdwaalt nooit. Ik denk dat dat een beetje de leidraad is van hoe ik aan politiek doe.' Gijs Degrande raadt het iedereen aan: een eigen verhaal. 'Dat is authentiek. Als je dat kan overbrengen naar de mensen, zit je goed. Het is niet omdat je in de oppositie zit, dat je enkel je ongenoegen moet uiten. Zet er altijd je eigen verhaal tegenover.'

In Beernem slaat dat eigen verhaal al bijna tien jaar aan. 'Het is enorm snel gegaan. Ik heb de afdeling samen met enkele anderen opgericht in 2009. Drie jaar later waren er al verkiezingen. We hadden niet eens een volledige lijst.'

Onverwacht succes

De gemeenteraadsverkiezingen van 2012 zijn een onverwacht succes. De N-VA doorbreekt de decennialange absolute meerderheid van CD&V in de gemeenteraad. 'We hadden meteen de mogelijkheid om in de meerderheid te stappen. We waren daar helemaal niet op voorbereid, maar hebben ons snel aangepast.'

CD&V daarentegen ... 'Ik denk dat zij daar nooit aan hebben kunnen wennen. Alleen al het feit dat ze het gemeentehuis fysiek moesten delen met een andere partij.' De toetreding van de N-VA tot de meerderheid betekent een heuse stijlbreuk in de manier van aan politiek doen in Beernem. 'CD&V was vervallen in een ad-hocbeleid, zonder te kijken naar de gevolgen of doelstellingen op de lange termijn. Wij deden dat wel. Wij kwamen met een doordacht, globaal verhaal. Zonder dat zij het goed beseften, drukten wij heel hard onze stempel op het bestuursakkoord.' →

'Wie zijn
eigen
weg kiest,
verdwaalt
nooit'

HET BEERNEM VAN GIJS DEGRANDE

Het Beernem van morgen

Gijs Degrande en zijn teamgenoten halen belangrijke schepenposten binnen, zoals openbare werken, cultuur, lokale economie en financiën en begroting. 'Dat zijn bewuste keuzes geweest.' Gijs zelf wordt eerste schepen.

De uitdagingen in Beernem zijn die van een typische Vlaamse plattelandsgemeente. 'We hebben een goede ligging, op een boogscheut van Brugge. De trein stopt hier. Je merkt dat dat een grote aantrekkingskracht heeft, maar ook de nodige uitdagingen met zich meebrengt.'

Eén zo'n uitdaging is de vrijwaring van het landelijke karakter. De toenemende *appartementisering* baart Gijs wat zorgen. 'We hebben een behoorlijk intact sociaal weefsel, een sterke lokale gemeenschap waar mensen elkaar nog kennen, zich nog betrokken voelen. Maar dat staat onder druk. Je merkt dat: handelszaken krijgen het moeilijker. Er komt niet automatisch een nieuwe zaak wanneer er eentje verdwijnt.'

In de meerderheid drukt de N-VA haar stempel op het beleid. Uitgangspunt is het Beernem van morgen, met centraal daarin de versterking van de identiteit van de gemeente. Een voorbeeld: 'Voor cultuur hebben we een tentoonstelling opgezet rond de koers en de wielercultuur in Beernem. Hetzelfde hebben we gedaan rond de cafécultuur: we brachten alle verdwenen cafés in kaart. Dat leidde tot veel nostalgische verhalen bij de mensen.'

Dezelfde visiematige aanpak hanteert Gijs voor de lokale economie, erfgoed en patrimonium, financiën en begroting. 'We hebben getracht meer lijn te brengen in het beleid. Zo hebben we op verschillende manieren verandering kunnen brengen.'

Koude douche

De Beernemse kiezer weet het verhaal van de N-VA en het beleid dat daaruit volgt wel te smaken. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 behaalt de partij 32 procent van de stemmen, goed voor een winst van twee zetels. Gijs Degrande krijgt 2.103 voorkeurstemmen. Niemand in Beernem doet beter.

- geboren in Beernem op 21 maart 1981
- studeerde geschiedenis
- werkt sinds 2007 voor de N-VA-fractie in het Vlaams Parlement
- richt in 2009 N-VA Beernem op
- in 2012 wordt hij eerste schepen, sinds 2019 is hij fractievoorzitter
- woont samen met Jill en hun twee kindjes Daan en Kaat in Oedelem (Beernem)
- deelt met zijn zoon Daan een passie voor ruimtevaart

Maar dan volgt een koude douche. 'Ik denk dat de mensen het echt wel zagen zitten om met ons verder te gaan. Maar drie uur na het sluiten van de stembussen kregen we bericht: de andere partijen hadden zich verenigd om ons buiten te wippen.' Exit N-VA. De afdeling in zak en as. 'Politiek, maar ook menselijk komt dat hard aan. Twee weken na de verkiezingen heb ik de groep op sleeptouw genomen, een dagje naar de kust, garnalen vissen bij Sander Loones in Oostduinkerke.'

Oppositie tegen de oppositie

De omschakeling van beleid naar oppositie is niet eenvoudig, weet Gijs. 'Wij zijn een beleidspartij, een partij die wil besturen. Dat is ook hoe wij aan politiek doen vanuit de oppositie. Soms lijkt het wel

‘Wij willen de boel in handen nemen. Niet afwachten, maar vooruitgaan.’

Aan het Schepenhuis, het voormalige gemeentehuis in deelgemeente Oedelem. ‘Hier heb je nog een sterk sociaal weefsel, waar mensen elkaar nog kennen.’

Foto boven: Aan het kanaal Gent-Brugge

de omgekeerde wereld: de meerderheid voert oppositie tegen de oppositie. Dat is voor mij de bevestiging dat we ertoe doen. Wij blijven in elk geval gemotiveerd.’

Gevraagd naar waarom CD&V zijn partij inruilde voor de enige andere partij in de Beernemse gemeenteraad (*sp.a-Groen, red.*), wijst Degrande naar de populariteit van hemzelf en de N-VA. ‘Ze hadden zich wat mispakt. Ze hadden niet verwacht dat wij als onervaren jonkies de boel meteen in handen gingen nemen. En ook mijn goede persoonlijke score. De burgemeesterssjerp zal er voor een groot stuk tussengezeten hebben.’

De N-VA in de oppositie. Voor het beleid in Beernem betekent dat een stap achteruit. ‘We zijn terug bij af. Het ad-hocbeleid is terug. Alles valt wat stil. Dingen die wij

hebben opgebouwd, worden teruggedraaid. Ook op financieel vlak merken we een zorgwekkende evolutie. Wij hanteerden het principe van ‘zaaien naar de zak’. Maar de nieuwe ploeg heeft onmiddellijk de belastingen verhoogd en de schuld opgebouwd. Wij houden ons hart vast.’

Ook de coronacrisis inspireert de Beernemse meerderheid niet tot grootse daden. ‘Alle maatregelen die wij voorstellen, worden afgeketst. En er komt niks anders voor in de plaats. We zien weinig actie en een heel afwachtende houding bij de meerderheid. Ik vrees dat er weinig bereidheid is om de eigen plannen en projecten eventjes aan de kant te schuiven om noodzakelijke maatregelen te nemen om ons sociaal weefsel te beschermen. Dat is zorgwekkend.’

Aan de zijlijn toekijken hoe de meerderheid passief blijft onder de grootste crisis sinds Wereldoorlog II, het steekt, geeft Gijs toe. ‘Wij willen de boel in handen nemen. Niet afwachten, maar vooruitgaan. We houden de druk op de ketel.’

Wollige Vlaams-nationalist

Volgens Gijs Degrande hangt die dadendrang onvervreemdbaar samen met de Vlaams-nationalist in hem. ‘Ik denk dat ik een echte Vlaams-nationalist ben. Dat klinkt misschien wat wollig, maar ik meen dat wel. De gemeenschap is belangrijk en het uitgangspunt. Ik ben altijd betrokken geweest bij wat er gebeurt in Beernem. Ik kan niet gewoon aan de zijlijn gaan staan.’

In het Vlaams-nationalisme van Gijs is er zeker plaats voor solidariteit. ‘Maar ik wil niet afhangen van een ander, laat staan van een overheid. Ik wil zelf verantwoordelijkheid nemen.’

In dat licht verbaast Gijs’ keuze voor de N-VA zo’n 15 jaar geleden allerminst. ‘Op een bepaald moment komt het politieke bewustzijn. Je begint je vragen te stellen. Dat was de periode van paars-groen, het Zilverfonds, de generatiepacten en andere uitdagingen die op ons afkwamen. Daartegenover stond de figuur van Geert Bourgeois. Die had een heel wervend effect op wie ik toen was. Nu nog, eigenlijk. Zijn stijl sluit aan bij mijn persoonlijke aard. De focus ligt altijd op de inhoud.’ ■

Vrijwillig aan de slag in de klas

Gemeenteraadslid Lianna Mkrтчhyan uit Menen bood zich aan om vrijwillig extra les te geven in een multiculturele school.

'Ik geef normaal gezien les in het lager onderwijs maar had door deze corona-crisis wat extra tijd: onze school was in april en begin mei namelijk niet open. Daarom ben ik als vrijwilliger les gaan geven in een multiculturele school. Ik vind het belangrijk dat de kinderen ook in deze moeilijke periode bijgestaan worden.'

'In het begin was het een beetje onwennig omdat ik de leerlingen

niet kende. Het was ook lastig hen te motiveren omdat ze hun vrienden misten. Het viel me ook op dat ze veel leerstof vergeten waren.'

'Ondertussen zijn we aan het einde van de tweede week en gaat alles heel vlot. Helaas is het ook de laatste week, want volgende week start ik met mijn eigen examens. Ik zal de kinderen enorm missen!'

Antwerpse haven draagt steentje bij

De haven van Antwerpen is gedurende de hele corona-uitbraak volledig operationeel gebleven.

'Dankzij de inspanningen van de hele havengemeenschap van werknemers en werkgevers kon de grootste economische motor van ons land draaiende gehouden worden', zegt Annick De Ridder, havenscheper van Antwerpen.

Als wereldhaven is de *Port of Antwerp* de kanarie in de koolmijn op het vlak van economische trends. Het is dan ook een teken aan de wand voor

onze economie dat er minder containerschepen onze haven aandoen.

'Het is cruciaal dat iedereen de komende weken weer duurzaam en veilig aan de slag gaat. Met *Port of Antwerp* breken we daar een lans voor en doen we een beroep op de kracht van innovatie', zegt Annick. 'Zo mochten we als eerste de digitale armband uittesten: de Romware Covid Radius waarborgt de anderhalve meter afstand en helpt om contacten op te sporen.'

Izegemse kippen verminderen de afvalberg

Vijftig gezinnen schreven zich in voor het jaarlijkse kippenproject van Izegem. Zij konden drie kippen kopen tegen 12 euro in totaal. 'Het doel van het kippenproject is om zoveel mogelijk keukenafval te verwerken en op die manier de afvalberg te verkleinen', zegt burgemeester Bert Maertens.

1000 kilometer fietsen tegen kanker

In het lange hemelvaartweekend doorkruisen traditiegetrouw enkele N-VA-ploegen het Vlaamse land ten voordele van Kom op Tegen Kanker. Omdat 'de duizend kilometer' dit jaar niet zoals anders kon doorgaan, beslisten enkele N-VA'ers om zelf de kuiten in te smeren.

De N-VA-afdeling in Deinze-Nevele reed een alternatieve rit, met fractievoorzitter Bart Vermaercke op kop.

In Melle trokken Vlaams Parlementslid Andries Gryffroy en enkele N-VA-vrienden hun wielertuitje aan voor een tocht van 90 kilometer.

Vlaamse veerkracht in de zorg

Extra
katern

Corona gooide hun leven van de ene dag op de andere overhoop. Toch trokken ze zonder omzien naar de frontlinie, waar ze dag en nacht vochten voor hun medemensen, voor ons. N-VA-verkozenen uit de zorg vertellen hun corona-verhaal. Over onzekerheid en wanhoop, over vechtlust en menselijkheid, over leven en dood. Met als gele draad: de veerkracht om verder te gaan en nooit op te geven.

Hier leest u zeven van die verhalen of een deel ervan. Er zijn er meer.

Alle verhalen vindt u op vlaamseveerkrachtindezorg.be

Mijn zoontjes heb ik 8 weken niet gezien”

Wie? **Katrien Rutten**
Waar? **Alken**
Wat? **Uitbaatster serviceflats**
N-VA? **Afdelingsvoorzitter**

Alken, 8 mei 2020

Omdat onze bewoners tot de risicogroep behoren, hebben we vanaf 15 maart gekozen voor een volledige lockdown. **Ik heb mezelf mee opgesloten in de residentie.** Ik 'woon' intussen al bijna acht weken in een flat.

Mijn gezin heb ik al acht weken niet gezien. Ik heb twee kinderen van 6 en 7 jaar. Die hebben het dus even zonder mij moeten stellen. Op woensdag en zondag ga ik wel even fietsen of wandelen, maar voor de rest sta ik er dag en nacht.

We hebben de deuren gesloten voor bijna iedereen. Enkel de huisarts en de kinesist mogen binnen. Ikzelf doe de hele verzorging

samen met een externe verpleegkundige van ons team. Ik ben dag en nacht aanwezig en heb mezelf mee opgesloten omdat ik natuurlijk zelf gezond wil blijven om onze bewoners te kunnen blijven verzorgen.

Helaas hebben we een aantal besmettingen gehad. Maar **op één overlijden na is iedereen weer gezond.** Ik ben gestart met opleidingen te geven aan onze bewoners over hoe ze een mondmasker moeten dragen en de juiste handhygiëne moeten toepassen.

Vandaag is het de eerste dag dat ze eens buiten de deuren mogen komen en vanaf volgende week mogen ze één mantelzorg op de flat ontvangen. Eigenlijk moeten we zo streng niet zijn, maar door zo te handelen hebben we heel wat besmettingen kunnen voorkomen.

Volgende week donderdag zie ik voor het eerst in acht weken mijn oudste zoontje terug. Hij moet naar school en dan verbreek ik voor mezelf de quarantaine. Daarna komt mijn jongste zoontje erbij. Mijn echtgenoot behoort tot de risicogroep, dus hij blijft nog even in quarantaine.

Ik kijk met een heel warm gevoel terug op die acht weken. Mijn bewoners hebben mij ook heel hard verwend. Het was niet altijd gemakkelijk. Zeker het tekort aan beschermingsmateriaal en een tekort aan zuurstof en andere medicatie maakten het werken moeilijk. Maar ik zou het direct weer overdoen.

Mensen mogen de ernst blijkbaar niet inzien”

Wie? **Zeger Debyser**

Waar? **Leuven**

Wat? **Viroloog**

N-VA? **Gemeenteraadslid**

Leuven, 20 mei 2020

Het verwondert me hoe het risico in februari nog geminimaliseerd wordt - vooral op tv - en vergeleken met de seizoensgriep. De toon is te luchtig. De grote coronashow. Mensen mogen de ernst blijkbaar niet inzien.

Maart. De ramp voltrekt zich. **De beelden van de Italiaanse ziekenhuizen maken indruk.** Onze ziekenhuizen bereiden zich goed voor. Daar zullen we het goed doen.

De voorziene testcapaciteit is echter veel te laag, zodat onze verdedigingslinies worden overrompeld. Er zijn ook te weinig mondkmaskers. Ik steun de lockdown op dat moment. Die kwam geen moment te vroeg. **Zonder lockdown hadden we nog veel meer doden gehad.**

Ook ons labo gaat op slot. Ik ben solidair. We doen ondersteunend werk voor Rega en bieden onze hulp aan bij het testen. We hebben daarvoor expertise, maar na weken wachten zal er uiteindelijk niet op ons aanbod worden ingegaan.

Ik word dan maar schaduwexpert. Achter de schermen geef ik mijn advies en inzicht aan onze parlementairen en aan enkele journalisten die erom vragen. Ik wijs op wetenschappelijke fouten in media-artikels. **Ik blijf anoniem** omdat ik zie dat afwijkende meningen op dat moment worden neergesabeld in de media. Ik wil ook collegiaal blijven.

Boos word ik wanneer ik Fred, een lid van onze lokale afdeling, moet doorsturen naar spoed. De man zat al twee weken met lichte symptomen thuis, maar kreeg geen test. Tot hij mij angstig opbelt op een zondagavond. Hij wordt meteen opgenomen met covid.

Aan mijn twee dochters die geneeskunde studeren zeg ik: 'Dit kan ik niet aanvaarden. Een ziekte waarvan de oorzaak gekend is en waarvoor een test bestaat, niet op tijd kunnen vaststellen omdat er niet genoeg testcapaciteit bestaat, in de 21ste eeuw.' Ik bel Fred iedere dag. En hij herstelt, godzijdank.

Na twee maanden zien we het applaus wegebben”

Wie? **Cindy Van Herck**
Waar? **Zele**
Wat? **Thuisverzorging**
N-VA? **Gemeenteraadslid**

Zeel, 12 mei 2020

Die eerste week van de crisis staat in mijn geheugen gegrift voor de rest van mijn leven. **In de winkel lijk ik aangekomen in oorlogsgebied.** Tijdens de welbekende hamsterperiode ga ik vol stress en angst de winkel binnen. Mensen die elkaar bijna omver duwen, agressieve toestanden. Door het hamstergedrag vind ik niet altijd de producten die de cliënt nodig heeft. Dat wordt improviseren.

Aanschuiven aan de kassa, door de massa overvolle winkelkarren. Resultaat: een uur kwijt. De cliënten begrijpen in het begin ook niet goed waarom we zo lang wegblijven. Iets wat normaal maar een half uurtje duurt, neemt plotseling het dubbele in beslag. Ik ben dan ook zeer tevreden met mijn 'attest'. Op vertoon daarvan **moet ik niet meer aanschuiven in de lange winkelrijen** en kan ik zogezegd 'voorsteken'. Dus met iets minder stress terug naar de cliënt.

Ik merk dat onze cliënten stilletjes aan een beetje aan het wegwijnen zijn.

Voor de crisis gingen ze vaak mee om boodschappen, wat voor hen toch wel een soort ontspanningsmomentje is. Of we gingen eens een wandeling maken, een frisse neus halen, een koffietje drinken, iets wat ze niet alleen kunnen. Allemaal momenten die plots wegvallen.

Na twee maanden zien we het applaus wegebben. Mensen beginnen de regels in de wind te slaan. Het frustrert me als ik zie hoe mensen de regels overtreden. Het gaat zelfs zo ver dat ik me afvraag waarom ik nog zo'n moeite doe. **Het enige dat mij deze dagen bezighoudt, is zorgen dat mijn cliënten krijgen wat ze nodig hebben.** Een degelijke verzorging, een lekkere maaltijd en vooral dat ze gezond blijven. Ondanks onze eigen angsten en zorgen blijven wij, zorgkundigen in de thuiszorg, positief en blijven we glimlachen, al is die glimlach verstopt achter een pijnlijk mondmasker.

“**Twee weken voordien had hij de hele serre nog omgespit”**”

Wie? **Koen Dillen**
Waar? **Mol**
Wat? **Huisarts**
N-VA? **Provincieraadslid**

Mol, 11 mei 2020

Tot einde februari sta ik als huisarts met heel wat jaren op de teller vrij ontspannen in mijn beroep. Maar **met de uitbraak van corona steekt een chronisch angstgevoel op** om niet besmet te worden, en om anderen niet te besmetten. De eerste weken slaap ik slecht. Ik pieker over ziek worden en de mogelijke gevolgen voor mezelf en mijn gezin. De laatste weken is er beterschap. Maar ik beseft dat het virus nog steeds om de hoek loert.

Mijn schoonvader wordt half maart geheel onverwacht slachtoffer van 'het virus'. Twee weken voordien had hij de hele serre nog omgespit zodat die lente-klaar was voor nieuw leven. De sterke, 86-jarige, goedgehartige man. Na zes helse dagen in het ziekenhuis, alleen, zonder familie, liggend in een ziekenhuisbed, in het volle besef dat zijn laatste levensdagen razendsnel geteld waren, overlijdt hij.

We kunnen geen persoonlijk afscheid nemen en dat zal altijd pijn blijven doen. De begrafenis verloopt in zeer kleine kring. Mijn schoonmoeder verblijft tussen het overlijden en de begrafenis een week in quarantaine. Het valt me zeer zwaar om niet op bezoek te kunnen. Als arts en als mens zal ik hieruit nog meer dan vroeger een diepmenselijke gevoeligheid meedragen voor psychosociale zorg bij elk overlijden.

Ik ben opgelucht dat mijn gezinsleden en ik nog steeds gezond zijn. De consultaties hervatten, zij het dan beperkt en na strikte screening. De stress vermindert, mijn conditie verbetert en ik slaap rustiger. Ik hoop dat we **stilaan op bezoek kunnen bij familie en vrienden**, dat ik er even tussenuit kan om de bergen in te trekken. Ik hoop dat al mijn dierbaren en ikzelf gezond van het nieuwe naar het vroegere normaal kunnen terugkeren.

Wie? **Charlotte Bonte**

Waar? **Wevelgem**

Wat? **Verantwoordelijke thuisverzorging**

N-VA? **Gemeenteraadslid**

Wevelgem, 6 mei 2020

De tweede week van de lockdown begint niet zo goed. 's Morgens vertoont een van onze eerste patiënten alle symptomen van Covid-19. Een vrouw van 94 die bij haar zoon woont. Ze wordt opgenomen in het ziekenhuis. De dame is voor haar leeftijd zeer kranig, pienter en nog heel actief. Maar **al snel horen we dat het er niet zo goed uitziet**. Het beestje heeft haar te pakken.

Haar zoon en schoondochter, ook patiënten van ons, moeten onmiddellijk in quarantaine. Voor ons weerom een hele nieuwe ervaring. Een speciaal pak aan, masker, bril, scherm, ... niet gemakkelijk werken. **Chapeau voor de mensen die de hele dag zo moeten werken**. Maar nog veel erger is het voor die

twee patiënten. Ineens mogen zij niet meer buiten en worden ze verzorgd met de nodige bescherming, waarvan ze enorm onder de indruk zijn.

Het allerergste is dat ze hun moeder niet meer kunnen zien. Op 25 maart is mevrouw gestorven. Alleen. De familie is kapot van verdriet, zit met zoveel vragen. Kunnen ze haar nog eens gaan bekijken in het mortuarium, hoe zit het met de begrafenis? Doordat ze zelf in quarantaine zitten, zal de begrafenis plaatsvinden op een latere datum. Op vrijdag begint ook de zoon symptomen te krijgen van Covid-19. Hij moet thuis uitzielen.

Diezelfde 25 maart sterft in het rusthuis ook mijn oma van 96 jaar aan Covid-19. **De begrafenis moet wachten** tot we met onze kinderen samen een plechtigheid kunnen laten doorgaan. We zijn een samengesteld gezin met vier kinderen. De ene woont in Gent, de andere in Brussel, de jongste van de zonen afwisselend bij zijn ma en bij ons, en onze dochter verblijft altijd bij ons. We hebben onmiddellijk besloten dat het beter is dat ieder blijft waar ze het meest verblijven.

Op 25 maart is ze gestorven. Alleen”

Mensen sterven zonder familie om zich heen”

Deerlijk, 7 mei 2020

We krijgen veel telefoontjes van bezorgde familieleden met de vraag hoe het gaat met hun familielid. De afstandsrijen aan het ziekenhuis van familieleden die verse kledij komen brengen in afgesloten zakken, doen vreemd aan. **Het is ongezien.**

Hetgeen me het meeste aangrijpt, is dat families niet binnen mogen in het ziekenhuis. Vooral **wanneer mensen sterven zonder familie om zich heen**. Ik denk vooral aan de familieleden zelf die ‘op afstand’ afscheid hebben moeten nemen van hun dierbaren.

We voelen **veel waardering en solidariteit van buiten het ziekenhuis**. Van verschillende handelaars uit de streek krijgen we taart, belegde broodjes, pizza, pitta en snoep. Zelfs sterrenchef Berto verraste het werkende personeel op Pasen met een maaltijd.

Op Paasmaandag ben ik tewerkgesteld in de covidzone, samen met een arts en vier verpleegkundigen. We mogen die op geen enkel moment verlaten. Na ons een eerste maal te hebben omgekleed, begeef ik me rechtstreeks naar de kleedkamer van de covidzone. **Ik trek boven mijn verpleegtenuw het beschermingspak aan.**

Alle vermoedelijk besmette patiënten worden onderzocht en krijgen de eerste behandelingen. Naast de covidtest en een bloedafname krijgen de patiënten een CT-scan van de longen. Op het einde van de shift trek ik het covidpak uit en begeef ik me naar de kleedkamer, waar ik een douche neem.

Daarna fiets ik terug naar Deerlijk. **Soms is het wel nodig om een beetje uit te waaien**. En dan de volgende dag opnieuw paraat.

Wie? **Filip Terryn**

Waar? **Deerlijk**

Wat? **Spoedverpleegkundige**

N-VA? **Gemeenteraadslid**

Rust overbrengen naar de patiënt is niet mogelijk”

Wie? **Inge De Ridder**
Waar? **Boom**
Wat? **Verpleegkundige**
N-VA? **Schepen**

Boom, 7 mei 2020

Je stelt je bij alles constant de vraag hoe je ermee moet omgaan. Je moet een pak aantrekken dat best wel heel warm is en de verzorging niet gemakkelijk maakt. Je draagt een masker en een face-schild, waardoor je gezicht geen emoties kan overbrengen. Rust overbrengen naar de patiënt is niet mogelijk. Er zijn op dit moment **zoveel niet alledaagse situaties die je als mens niet altijd direct kan plaatsen**. Omgaan met leven en dood, daar wil niemand dagelijks mee te maken hebben.

Een sterk team dat goed samenwerkt is op zulke dagen zo belangrijk. Zowel voor jezelf als voor de patiënten. Dat je in deze periode zo'n verbintenis hebt met collega's die je normaal gesproken in het ziekenhuis amper tegenkomt, maakt de zorg heel mooi.

Samen lukt het ons om zoveel mogelijk liefde en zorg te geven aan de patiënten, die best wel angstig zijn. Vaak zie je de dood in hun ogen. Naast de goede zorgen proberen we **met een beetje humor hun angsten en onzekerheden weg te nemen**. Het is lastig, maar we zien dat het over het algemeen wel lukt.

Het evenwicht tussen mijn jobgerelateerde verantwoordelijkheden en de angst om mijn familie te besmetten, baart me soms zorgen.

In het algemeen tracht ik vooral **positief te blijven door de mooie kleine dingen te blijven zien**. Ik bedoel dan de saamhorigheid en de collegiale momenten. Daarnaast leert deze tijd me ook dat je oog moet blijven hebben voor de lichtpuntjes in je leven. Zoals extra tijd doorbrengen met mijn echtgenoot en puberende kids, die nu veel thuis zijn. Zij geven me de moed om door te gaan.

N-VA staat voor een sterke en efficiënte gezondheidszorg

Dat betekent:

een volledig Vlaamse gezondheidszorg.

Als de huidige coronacrisis iets bewijst, dan is het dat de huidige versnippering niet werkt.

En dat betekent ook:

meer handen aan het bed. Met betere werkomstandigheden wordt werken in de zorg aantrekkelijker.

Vlaanderen en Wallonië denken helemaal anders over gezondheidszorg

Vlaanderen zet veel meer in op **preventie**. Van tandhygiëne tot voedingsgewoonten.

Vlaanderen kiest ook voor een **prominente rol voor de huisarts**, terwijl Wallonië patiënten sneller naar een specialist stuurt – vaak onnodig.

Zowel de **versnippering als de verschillende zorgcultuur** in Wallonië maakt onze gezondheidszorg onefficiënt én daardoor onnodig duur.

Ons doel? Een betaalbare zorg voor alle Vlamingen. Dat kan alleen met een sterke en efficiënte gezondheidszorg. En die is enkel mogelijk als we onze gezondheidszorg volledig Vlaams maken.

Antivervelingspakket voor ouderen

In Asse pakte het gemeentebestuur uit met een hele reeks maatregelen om ondernemingen en handelaars, maar ook inwoners te steunen tijdens deze coronacrisis.

'We bezorgden onze senioren een kaartje en een antivervelingspakket', zegt schepen van Welzijn Emiel Saerens. 'De antivervelingspakketten, met onder meer

tijdschriften en puzzelboeken, werden eind mei verdeeld. We deden ook een oproep aan de burens van alleenstaande senioren om hen af en toe eens op te zoeken.'

Opwijk steunt horeca in moeilijke tijden

Driehonderd selfies fleuren Maarkedal op

De gemeente Maarkedal riep haar inwoners op om massaal selfies in te sturen. Meer dan driehonderd mensen deden dat ook. Een computerprogramma maakte er een grote landschapsfoto mee.

'Maarkedal is een landelijke gemeente en veel mensen kennen elkaar. We hebben dat dorpsgevoel en we zetten daarop in. Dat is ook de leidraad van de coronamaatregelen van de laatste weken', zegt burgemeester Joris Nachtergaele.

De spandoeken met selfies zijn te zien op de zes dorpspleinen. 'Ze visualiseren dat we ook op afstand verbonden zijn. Elk apart, maar meer dan ooit solidair.'

Zeg het met een bloemetje

De N-VA-afdeling in Destelbergen-Heusden bezorgde al haar leden een warme boodschap van hun drie schepenen, samen met een zakje zonnebloemzaadjes. Gewoon, om iedereen moed in te spreken in deze moeilijke tijden.

destelbergen.n-va.be

Patrick Nijs, lid van de afdeling Tienen, nam de uitdaging heel letterlijk: op vijf dagen tijd fietste hij solo liefst duizend kilometer bij mekaar.

Johan Van Overtveldt

‘SOLIDARITEIT ZONDER VOORWAARDEN IS MET GELD GOOIEN’

Eind mei stelde de Europese Commissie onder de noemer *Next Generation EU* een pakket maatregelen voor met een meerjarenbegroting en een langverwacht herstellfonds. Dat fonds van in totaal 750 miljard euro moet het Europese antwoord bieden op de gevolgen van de coronacrisis.

Johan, heeft de Europese Commissie daarmee gedaan wat ze moest doen?

‘De coronacrisis is ongezien en vraagt om een stevig Europees antwoord. Instanties zoals de Europese Centrale Bank hebben snel alle registers opengetrokken om het economische weefsel te stutten, maar in de politieke cenakels heeft het best lang geduurd voordat er een antwoord kwam. Het resultaat is – zoals dat in Europa wel vaker het geval is – een compromis dat geen schoonheidsprijs zal winnen. Het moet bovendien nog goedgekeurd worden door de Europese Raad van regeringsleiders, en finaal misschien ook nog door de lidstaten zelf.’

En die zitten niet allemaal op één lijn?

‘Nee. Er zijn een aantal lidstaten zoals Nederland, Denemarken, Zweden en Oostenrijk die, volgens mij terecht, zeer kritisch staan tegenover de manier waarop er hulp gegeven wordt aan lidstaten die hard getroffen zijn. Gaandeweg is men die vier landen de *vrekkige vier* gaan noemen. Ik

vind dat nogal grof. Het zijn solide landen die intern orde op zaken gesteld hebben. Er moet solidariteit zijn, daarover is iedereen het eens, maar zij willen voorwaarden koppelen aan hun solidariteit. Als we gewoon giften uitdelen zonder daaraan voorwaarden te koppelen, zoals hervormingen in de arbeidsmarkt en het economisch stelsel, dan geraken we geen stap verder. Daar hebben we in België ondertussen wel wat ervaring mee.’

Waar moet al dat geld eigenlijk vandaan komen?

‘Dat zal de volgende grote en moeilijke discussie zijn. Heel wat partijen en politieke krachten zien nu hun kans schoon om Europese belastingen door te duwen. Dat kan voor ons niet. De fiscaliteit behoort tot de autonomie van de lidstaten. Voor alle duidelijkheid: er zullen nieuwe middelen gezocht moeten worden om alles te kunnen bekostigen. Maar laat die dan vanuit de

lidstaten komen, zodat ze kunnen bijdragen op basis van hun soortelijk gewicht in de Unie.’

Moet de EU naast dat herstellfonds nog andere paden bewandelen?

‘Voor mij zijn er, op economisch vlak, nu twee dingen van groot belang: we moeten ervoor zorgen dat mensen die werken en gespaard hebben niet voor de rekening opdraaien. En we moeten onze bedrijven beschermen tegen vijandige overnames. Daarnaast zijn er heus wel economische spelers die wél een extra bijdrage kunnen leveren. Het wordt tijd dat de grote internet-reuzen een faire bijdrage leveren aan het herstel. Ze hebben daar zelf alle belang bij en kunnen geen activiteit ontwikkelen op een economisch kerkhof. Dat wordt best op het niveau van de OESO geregeld. Maar Europa kan hier en nu het voortouw nemen en een versnelling hoger schakelen.’ ■

Als voorzitter van de begrotingscommissie houdt Johan Van Overtveldt de herstelluitgaven van de EU kritisch in de gaten.

FEDERAAL

CONTROLE OP UITSTEL BETALING RSZ-BIJDRAGE

Steeds meer gevallen van misbruik komen aan het licht bij ondernemingen die omwille van de coronacrisis uitstel van betaling krijgen voor hun RSZ-bijdragen.

Bij vrijwillige sluiting gebeurt de aanvraag tot uitstel van betaling van de RSZ-bijdrage met een verklaring op eer. 'Dat is wel vaker een achilleshiel als het over fraudebestendigheid van steunmaatregelen gaat', zegt Kamerlid Björn Anseeuw.

'Een adequate controle kan dan soelaas bieden. Maar in dit geval wordt er pas gecontroleerd nadat het bedrijf weer open is. Dat is zoals de politie vandaag op pad sturen om te controleren of de automobilist gisteren zijn veiligheidsgordel droeg. Zo haal je het draagvlak voor steun aan onze ondernemers compleet onderuit. En dat willen we natuurlijk ten zeerste vermijden.'

Björn Anseeuw

FEDERAAL

N-VA VRAAGT MEER RESPECT VOOR DE ZORG

Kamerlid Yoleen Van Camp ijvert al sinds 2014, het eerste jaar dat ze verkozen werd, voor meer handen aan het bed en een betere verloning voor het zorgpersoneel.

Met gemiddeld dertien patiënten per verpleegkundige is er in onze ziekenhuizen een groot tekort aan zorgpersoneel. Scandinavische landen doen het met dubbel zoveel handen aan het bed. Ook de verloning is bij ons te laag.

Dankzij de N-VA kwam er een bijkomende vergoeding voor het zorgpersoneel in het kader van Covid-19 én met terugwerkende kracht. 'Maar er zijn structurele oplossingen nodig', zegt Van Camp. 'Zowel voor de verpleging in de thuiszorg als die in de zorginstellingen.'

Yoleen Van Camp

BRUSSEL

MOBILITEIT IN BRUSSEL-19, OF HET GEBREK ERAAN

Cieltje Van Achter

Er is in Brussel nog veel werk op het vlak van mobiliteit en verkeersveiligheid. De versnippering, met één minister en negentien schepenen van Mobiliteit, maakt een coherent mobiliteitsbeleid onmogelijk.

De negentien gemeenten voeren elk hun eigen beleid, met soms absurde gevolgen. Zo ook in coronatijden. In Sint-Joost-ten-Node, Etterbeek en de twee Woluwees zijn mondkapjes verplicht in de winkelstraten. In de andere Brusselse gemeenten geldt die verplichting niet, maar worden wandelrichtingen ingevoerd. De Brusselaar wordt geacht al die lokale regels te kennen.

De hele vijfhoek is dan weer een woonerf geworden. In een woonerf mogen kinderen normaal gezien op straat spelen, maar volgens burgemeester Close (PS) is dat niet de bedoeling. Brussels parlements lid Cieltje Van Achter vroeg minister Van den Brandt (Groen) hoe de veiligheid van voetgangers en fietsers gegarandeerd zou worden. Ze kwam niet verder dan dat er een evaluatie gemaakt zal worden.

Eén mobiliteitsaanpak

'Wij zijn voorstander van voetgangersvriendelijke handelskernen, maar wel op een verkeersveilige en doordachte manier', zegt Van Achter. 'We vragen ook al jaren een netwerk van gescheiden fietspaden. Daarvan wordt nu eindelijk mondjesmaat werk gemaakt, maar uitsluitend op de gewestwegen. Er moet dringend één mobiliteitsaanpak komen voor het hele gewest.'

FRANSTALIGEN BLOKKEREN UITROL 5G

In heel de wereld wordt gewerkt aan de nieuwe generatie van het mobiele internet, het supersnelle 5G. Ook onze buurlanden zetten grote stappen vooruit. Maar Vlaanderen dreigt achterop te raken door politieke spelletjes en ideologische sabotage van de Franstalige linkerzijde. ‘Dat gebrek aan openheid mag geen rem zijn op de snelle uitrol van 5G in Vlaanderen’, zegt Kamerlid Michael Freilich.

5G is de telecomtechnologie van de toekomst. Het biedt veel meer dan supersnel internet. ‘5G is een enorme opportuniteit voor de Vlaamse samenleving en economie. Vlaanderen mag de boot niet missen als we concurrentieel willen blijven als innovatieregio en willen aansluiten bij de Noord-Europese landen’, weet Freilich.

Initieel waren er twijfels over de beveiliging van het 5G-netwerk. Verschillende Chinese bedrijven zijn actief in die markt en het was niet altijd duidelijk of

zij onze privacy en de bescherming van onze wetenschappelijke en economische belangen zouden respecteren. Maar nadat de Europese Commissie in januari een risicobeperkende aanpak voorstelde (*de zogenaamde 5G-toolbox, red.*), kunnen we ervan uitgaan dat 5G in Vlaanderen opgezet zal worden door betrouwbare firma’s zoals Nokia of Ericsson.

Absurde stralingsnorm

‘Nu Europa het licht op groen heeft gezet voor 5G zou je denken dat niets de uitrol van deze technologie nog kan tegenhouden’, zegt Freilich. ‘Maar dat is buiten de Franstalige politieke partijen in dit land gerekend. Eerst zorgden zij er met een absurd hoge stralingsnorm voor dat 5G niet uitgerold kon worden in Brussel. Nadien volgde protest in Wallonië tegen de uitrol van 5G-testsites, en vandaag zien we dat Ecolo ook in het federaal parlement stappen onderneemt in die zin.’

‘Ondanks het feit dat heel de wereld de nieuwe technologie omarmt, bestaat er in Franstalig België blijkbaar een consensus tégen 5G. Niet alleen links en extreemlinks hebben elkaar gevonden op dat vlak, ook de christendemocraten doen er vrolijk aan mee. Dat toont opnieuw de dringende nood aan confederalisme. Als zij niet meewillen dan is dat hun zaak. Laat ieder zijn ding doen, maar leg ons geen recepten in de mond die wij niet lusten.’

Vlaams Parlements lid Andries Gryffroy en zijn Brusselse collega Cielteje Van Achten zitten op diezelfde lijn: ‘Nieuwe technologieën helpen onze economie vooruit. Het zou voor Vlaanderen en Brussel een ware ramp zijn als deze pijler van welvaart en welzijn om ideologische redenen gesaboteerd wordt. Het is van cruciaal belang voor de ontwikkeling van onze economie dat nieuwe technologieën en innovaties zo vlug en zo breed mogelijk uitgerold worden.’ ■

De weg van Koen Daniëls

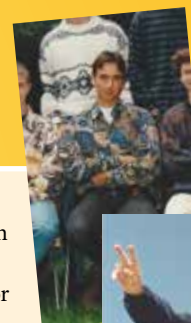
Pedagoog

In 2001 haalt Koen zijn master Pedagogische Wetenschappen in Leuven. Een jaar later rondt hij de lerarenopleiding af.

Monitor

Koen Daniëls (°1978) is een geboren en getogen Waaslander. In Vrasene is hij actief in de KSA en als monitor op tal van jongerenvakanties.

Onderwijsbeleid

Zijn eerste stappen in het onderwijsbeleid zet hij in 2001 als stagiair op het secretariaat-generaal van het Departement Onderwijs van de Vlaamse overheid.

Leerkracht

In 2003 gaat hij aan de slag in het Technisch Instituut Sint-Carolus in Sint-Niklaas, als leerkracht en stagebegeleider in de richtingen Verzorging en Gehandicaptenzorg.

Raadgever

In 2009 trekt Koen de schoolpoort achter zich dicht en wordt hij raadgever Onderwijs voor viceminister-president Geert Bourgeois. Zijn expertise levert hem een plaatsje op aan de onderhandelingstafel in 2014.

Parlementslid

Op 25 mei 2014 belandt Koen als eerste opvolger in Oost-Vlaanderen in het Vlaams Parlement, nadat Lieven Dehandschutter beslist zich te concentreren op het burgemeesterschap in Sint-Niklaas. In het halfroond onderscheidt Koen zich met zijn expertise en dossierkennis.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

‘DE VRAAG IS WELKE KOERS DE N-VA ZAL KIEZEN’

Ivan De Vadder

Ivan De Vadder is Vlaanderens bekendste Wetstraatjournalist. Begin mei presenteerde hij samen met marketeer Jan Callebaut het boek *Het DNA van Vlaanderen*, over hoe de Vlaming naar de politiek kijkt. LEO sprak hem over dat boek en over de politieke actualiteit.

De Vlaming heeft weinig tot geen vertrouwen in politici. Hoe verklaar je dat?

‘Ik denk dat *De Stemming*, het onderzoek in opdracht van VRT NWS en *De Standaard*, aantoont wat er exact aan de hand is. Op de vraag ‘Door welke politicus voelt u zich vertegenwoordigd?’ antwoordt 45 procent: ‘Door geen enkele politicus’. De ‘politieke crisis’ in al haar aspecten vormt de tweede bekommernis van de Vlamingen. En 43 procent is ontevreden over de werking van de democratie. De oplossing? Ik vrees dat er maar één oplossing is, en dat is besturen. Wanneer er op tien jaar drie jaar lang geen (federale) regering is geweest,

dan kun je alleen maar hopen dat wel besturen het verloren vertrouwen weer kan opkrikken, al wordt dat een lang en traag proces.’

Volgens ‘Het DNA van Vlaanderen’ zet de Vlaming zichzelf in het politieke centrum. Toch stemt hij extreem.

‘Uit alle onderzoek blijkt dat ‘de gemiddelde kiezer’ zich inderdaad pal in het politieke centrum bevindt, en dat alle ‘gemiddelde kiezers van partijen’ zich veel dichterbij dat centrum bevinden dan de partijen zelf. Alle partijen nemen ‘extremere’ standpunten in dan de kiezers. Dat komt onder meer doordat partijen proberen consistent te zijn. De kiezer is dat niet, hij is grillig en doet aan *cherry picking*. Hij volgt zijn partij niet op alle standpunten.’

‘Het aanbod dat de kiezer krijgt, is vaak extremer dan zijn eigen mening. Maar vaak gaat de kiezer ook graag in

op dat aanbod, zegt Stefaan Walgrave van de UA: ‘Er is heel wat onderzoek dat aantoont dat kiezers bewust voor partijen stemmen die radicaler zijn dan zijzelf. Men noemt dat *directional voting*. Kiezers zijn bijvoorbeeld maar een klein beetje tegen de gevoerde migratiepolitiek, maar ze stemmen voor Vlaams Belang opdat er tenminste iets zou gebeuren.’

De N-VA staat op een kantelpunt, staat in het boek. Wat is dat kantelpunt?

‘De ondervraagde Vlaming heeft van de N-VA een verwachtingspatroon dat overeenkomt met een verantwoordelijke beleidspartij. Succesvol, geloofwaardig, charismatisch en inspirerend. Die rol speelt de N-VA zonder complexen op het Vlaamse niveau. Maar de Vlaming in *Het DNA van Vlaanderen* maakt het onderscheid tussen de niveaus niet: hij verwacht dat de N-VA zich op alle niveaus als een beleidspartij gedraagt.’

‘Jan Callebaut ziet in de beleidspartij die zich bekommert om het klimaat-probleem de ideale partij van de toekomst. Vandaar de boutade over een kartel tussen N-VA en Groen. De Vlaming ziet Groen als een perfecte utopische partij. Maar hij gelooft niet dat Groen die droom zelf in werkelijkheid kan omzetten. Vandaar de noodzakelijke combinatie met een beleidspartij. Maar binnen de N-VA zijn tendensen merkbaar waarbij de ‘beleidspartij’ zich bekommert om een andere utopie, die van Vlaams Belang. Die combinatie zou wellicht een heel andere koers varen.’

‘De vraag is welke koers de N-VA zal kiezen: is ze bereid, ook op het federale niveau, verantwoordelijkheid te nemen of kiest ze voor de koers van een Vlaamse zweeppartij, die de utopie van Vlaams Belang mee in de realiteit probeert om te zetten?’

Half juni lopen de volmachten van Wilmès af. Wat verwacht jij dat er zal gebeuren?

‘Voorlopig niets. De volmachten geven een regering een bijzonder instrument om snel in te grijpen in de strijd tegen de coronacrisis. Maar ze doen niets af aan het feit dat deze regering in maart het vertrouwen kreeg van het parlement. Het is dus een minderheidsregering met de steun van een meerderheid. Zolang dat vertrouwen niet wegvalt, gebeurt er niets.’

‘De premier kondigde aan in september opnieuw het vertrouwen te vragen. Als ze dat krijgt, kan ze theoretisch voortregeren tot 2024. Het vertrouwen kan ook worden geweigerd, dan hebben we opnieuw een regering in lopende zaken en kan de koning weer beginnen aan een reeks consultaties. Of er is tegen dan een akkoord om een nieuwe volwaardige regering op de been te brengen, die het roer overneemt.’

‘Lukt dat niet, dan vrees ik dat bij de Vlamingen het wantrouwen in en het cynisme tegenover de politiek alleen maar zullen groeien. Mochten er dan verkiezingen plaatsvinden, kan er zelfs een aardverschuiving in de machtsverhoudingen tussen de politieke partijen plaatsvinden.’ ■

Ivan De Vadder

Ivan De Vadder is politiek journalist bij de VRT. Hij was presentator van diverse actuaiprogramma's, zoals *De Zevende Dag*, *De Afspraak* en *Zinzen en Van Cauwelaert*. Op verkiezingsdagen is hij bij de VRT de vaste presentator voor de live-opvolging van de resultaten. De Vadder maakte voorts enkele spraakmakende reportages over de Belgische politiek. Hij schreef er ook al enkele boeken over.

Geflitst

Twintig keer de oppervlakte van Monaco, of liefst 4.000 hectare extra bos. Daarvan maakt Vlaams minister van Omgeving Zuhair Demir werk, samen met een grote groep natuur- en bosverenigingen, private eigenaars en jeugdbewegingen.

Nadat Bert Wollants dat al veel eerder verkondigde in de Kamer, bevestigt nu ook energie-waakhond CREG dat het plan van Energieminister Marghem (MR) om de bouw van gascentrales te subsidiëren 800 miljoen euro te veel kost. Per jaar.

Groen-voorzitster Meyrem Almaci stelde voor om op 21 juli een moment van nationale rouw te organiseren. Dat treft: voor heel veel Vlamingen is de nationale feestdag al 190 jaar een nationale treurdag.

‘De veronderstelling dat de kleur van je huid bepaalt wie je bent, wat je denkt en op wie je stemt, hoort thuis in de negentiende eeuw. Niet begrijpen waarom een persoon met kleur centrum-rechts zou stemmen, is op zijn best onwetendheid, racisme op zijn ergst.’

(Assita Kanko in *De Standaard*, 29/05/2020)

**‘Je moet
opkomen
voor wat
goed is’**

SIMONNE VANOPPEN, VIER DECENNIA EEN DRIJVENDE KRACHT IN LIMBURG

Simonne Vanoppen (76) was gedurende 38 jaar een van de drijvende krachten van het Vlaams-nationalisme in Heusden-Zolder en in Limburg. Op 8 mei zette ze zelf een punt achter haar politieke carrière. LEO zocht haar op voor een lang en interessant gesprek. ‘In Vlaanderen is het goed, en je moet opkomen voor wat goed is.’

Politiek is niet altijd fraai. Soms zei ik: ‘Ik doe niet meer mee.’ Maar dan zei Willy (Janssens, *Simonnes echtgenoot, red.*): ‘Nee, dat plezier moet ge ze niet gunnen.’ Ik ben dan toch maar altijd blijven doorgaan.’

Nochtans was er flink wat overredings-

kracht nodig om Simonne in de politieke arena te krijgen. ‘Ze hebben moeten trekken en sleuren opdat ik op een lijst zou staan. Ik wilde dat helemaal niet.’ In 1982 gebeurt het toch. Een groep VU’ers, aangevuld met enkele onafhankelijken, trekt onder de naam NIEUW naar de gemeenteraadsverkiezingen. ‘Hier aan de tafel is het gemeentelijke programma voor die verkiezingen geschreven. Toen ben ik over de streep getrokken.’

Een politieke aardverschuiving. In 1982 duikt de CVP, die altijd de absolute meerderheid had, van 22 naar negen zetels. ‘Wij hadden er elf en kwamen

direct in de meerderheid. Ik werd OCMW-voorzitter.’ Het begin van een lange politieke carrière, waarin Simonne haar Vlaamsgezindheid altijd trouw blijft.

Van Rodenbach naar Elfjalicomité

Die Vlaamsgezindheid raapte ze op de lagere school op. ‘Bij de lesgevers was een zuster die Vlaamsgezind was en die veel aandacht had voor Vlaamse schrijvers en kunstenaars.’ Een van die schrijvers was Rodenbach. ‘1956 was het Rodenbachjaar. Die zuster had een hele evocatie geschreven, waaraan alle klassen van de lagere school meededen. Zelf heb ik toen het *Kerelskind* van Rodenbach voorgedragen, voor een volle parochiezaal.’

Vlaanderen en cultuur zijn vanaf dan altijd verweven voor Simonne. ‘Ik ging heel graag naar culturele voorstellingen. Dat heeft me mee overtuigd dat het hier goed is. En dat je moet opkomen voor wat goed is, zeker als dat geweld wordt

1

3

2

4

1.

Simonne verzamelde haar hele politieke carrière informatie in mapjes. 'Dan wist ik wat ik moest zeggen als een thema actueel werd.'

2.

Samen met Louis Daniels als trotse meter en peter van de VU-vlag van Heusden-Zolder.

3.

Bij de onthulling van een beeld ter ere van 3.000 Limburgse gesneuvelden in WO I.

4.

In 'De wereld anders bekeken' vertelt Simonne hoe het is om samen te leven met een doof en autistisch kind.

aangedaan.' Die culturele bagage legt de bodem voor Simonnes jarenlange betrokkenheid bij het Elfulicomité in Limburg.

In en uit het Vlaams Parlement

Politiek gaat het Simonne na 1982 voor de wind. 'Ik heb aan zowat alle verkiezingen deelgenomen. Voor de gemeenteraad ben ik altijd verkozen geweest. Voor de provincieraad ben ik begin jaren negentig ook verkozen. Ik heb op de Europese lijst gestaan. En uiteindelijk ben ik als opvolger van Johan Sauwens in het Vlaams Parlement terechtgekomen.' Maar lang duurt dat niet. 'Dat is spijtig genoeg voor hem, en ook voor mij, dramatisch afgelopen na minder dan twee jaar (*Sauwens moest opstappen als minister nadat hij een feest van het Sint-Maartensfonds bijwoonde, red.*). Maar ik heb het een enorm genoegen gevonden om die paar jaar in het Vlaams Parlement te zetelen.'

Waar het vuur brandt

Ook binnen de VU klimt Simonne op in de jaren negentig. 'Ik heb in de partijraad gezeteld en zelfs drie jaar in het partijbestuur gezeten. Dat waren drie fantastische jaren. Dan zit je echt waar het vuur brandt.' En branden doet het, in de VU van eind vorige eeuw. Zelf koos Simonne voor de groep Niet Splitsen. 'Wij waren ervan overtuigd dat iedereen dat wilde. Daar hebben we ons lelijk in vergist. Dat Geert Bourgeois zo goed zou scoren, hadden wij nooit verwacht.'

Na een korte passage bij Spirit – 'echt een vergissing' – kiest ze uiteindelijk voor de N-VA. Ze wordt nog drie keer verkozen voor de gemeenteraad. 'Maar na de vorige verkiezingen heb ik gezegd: *Ik doe mijn tijd niet meer uit.* Op 8 mei van dit jaar, mijn 76ste verjaardag, heb ik mijn ontslagbrief geschreven. Eigenlijk voel ik me wel opgelucht.'

Opruimen en boeken schrijven

En nu? 'Opruimen! Ik heb altijd veel bijgehouden. Zoals de verslagen van de gemeenteraad. Ik heb sinds 2006 ook de verslagen van ons partijbestuur bijgehouden. Ik hoop dat iemand dat zal bewaren. Het is goed dat een lokale afdeling archiveert, zodat ze weet waar ze vandaan komt.'

En dan is er *het boek*. 'In 1984 is mijn eerste boekje gepubliceerd: *De wereld anders bekeken*. Over mijn zoon Tom, die doof én autistisch is. Dat boek gaat tot Tom twaalf jaar is. De uitgever heeft altijd gezegd dat ik een vervolg moest schrijven. Nu moet ik daar echt werk van maken. En ik had heel graag nog een jeugdboek rond autisme geschreven. Ik heb een heel scenario in mijn hoofd, heb zelfs al wat bladzijden met de hand geschreven. Maar daar is nooit aan voortgewerkt. Als je aan politiek doet, heb je geen tijd om boeken te schrijven.' ■

1 EN DE WINNAAR IS ...

In december organiseerde de N-VA een lid-maakt-lidactie: wie een nieuw lid aanbracht én het nieuwe lid zelf, kregen als bedankje een N-VA-tas gevuld met leuke hebbedingen in de bus. Onder de nieuwe leden werd bovendien een ontmoeting met Vlaams minister-president Jan Jambon verloot.

Hoewel de ontmoeting zelf is uitgesteld naar postcoronatijden, is de winnaar al bekend. En hoe toevallig kan het toeval zijn: het werd niemand minder dan voormalig Rode Duivel en Anderlecht-doelman Jacky Munaron. Welkom bij de N-VA, Jacky. Dat etenje met Jan Jambon heb je nog tegoed van ons!

2 OP NAAR EEN FEESTELIJKE 11 JULI

Geen Vlaamse feestdag zonder Vlaamse

Leeuw! Op 11 juli hangen we allemaal de Vlaamse vlag uit. Thuis aan de gevel, in de voortuin of op vakantie: toon dat u een fiere Vlaming bent, trots op uw thuis en trots op uw identiteit. Heeft u nog geen leeuwenvlag in huis? Dan is nú het moment om die te bestellen in onze webwinkel op www.n-va.be/webwinkel.

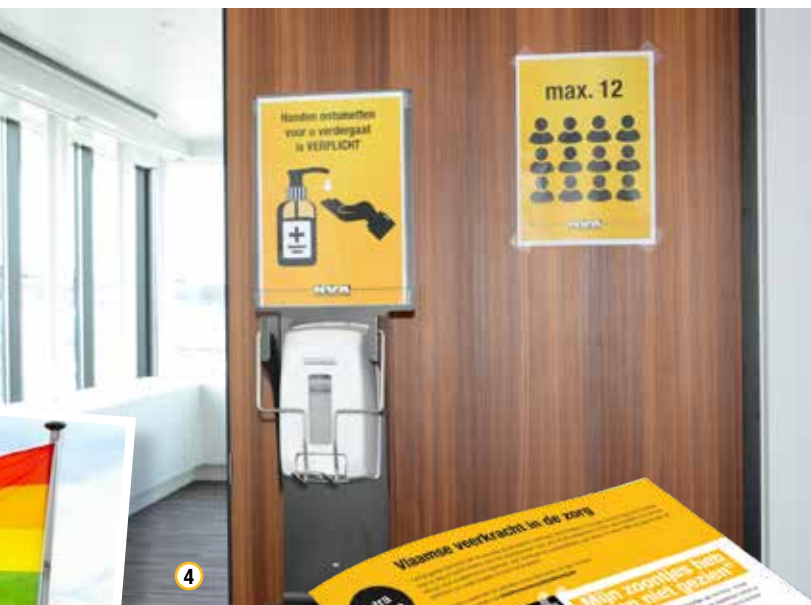
Heel wat 11 juli-evenementen werden helaas afgelast omwille van de coronamaatregelen. Maar de N-VA blijft niet bij de pakken zitten. In de tweede helft van juni ontvangt ieder lid via e-mail een uitnodiging om deel te nemen aan onze 'virtuele' Vlaamse feestdag. We kijken er ook naar uit om uw drie favoriete Nederlandstalige muzieknummers te ontvangen voor onze Vlaamse top honderd. U leest er alles over op www.n-va.be/11juli.

3 ALLE KLEUREN VAN DE REGENBOOG

Op 17 mei, de Internationale Dag tegen Homo- en Transfobie, hangt naar goede gewoonte de regenboogvlag uit op het partijsecretariaat van de N-VA, hoog boven Brussel. Want de partij verdedigt ieders vrijheid om in alle veiligheid zichzelf te kunnen zijn.

4 VEILIG EN DUURZAAM WEER AAN HET WERK

Na meer dan drie maanden telewerk pikken de medewerkers van *De Barricade* langzaam maar zeker de draad weer op: vanaf maandag 22 juni is het partijsecretariaat in Brussel opnieuw open. Zoals in alle andere bedrijven en ondernemingen gebeurt de heropstart veilig en duurzaam.

4

6

5

We werken met een beurtrol zodat niet elke medewerker elke dag aanwezig is. Op die manier kunnen alle collega's anderhalve meter fysieke afstand bewaren van elkaar en zorgen we voor een veilige passage in gangen en liften. Daarnaast gelden er natuurlijk strikte hygiëne- en veiligheidsmaatregelen voor alle medewerkers en bezoekers. Zoals voorheen blijven alle medewerkers bereikbaar via het algemene telefoonnummer 02 219 49 30 of op hun eigen gsm-nummer.

5 VLAAMSE VEERKRACHT IN DE ZORG

U zag het al: in het midden van deze LEO vindt u een extra katern: *Vlaamse veerkracht in de zorg*. Het bevat een selectie van de tientallen verhalen en getuigenissen van N-VA-verkozenen

uit de zorg die we bundelen op www.vlaamseveerkrachtindezorg.be.

Samen met vele duizenden collega's stonden – en staan zij nog steeds – dag in, dag uit in de frontlinie tegen corona. Gevangen tussen vastberadenheid en wanhoop vertellen ze hoe corona hun leven van de ene dag op de andere compleet overhoop gooide. Met als gele draad: de veerkracht om door te zetten en nooit op te geven.

6 WEBINAR OVER CORONA

Zeger Debyser is gemeenteraadslid in Leuven en hoofd van de onderzoekseenheid Moleculaire Virologie en Gentherapie van de KU Leuven. Samen met zijn team doet hij al jaren onderzoek naar een geneesmiddel voor

HIV en sinds enkele maanden proberen ze ook het SARS-CoV-19-virus te doorgronden.

Op woensdag 17 juni om 19.30 uur geeft Zeger exclusief voor de N-VA – en in gewonemensentaal – een online webinar over het coronavirus en de impact ervan op ons leven. Kunt u er niet bij zijn of is de lezing volzet? Hij herhaalt ze op dinsdag 30 juni om 19.30 uur. Als lid kreeg u via mail een uitnodiging. Inschrijven doet u op <http://mijn.n-va.be>.

U vindt alvast enkele dagboekfragmenten van Zeger Debyser terug in het extra katern bij deze LEO en op www.vlaamseveerkrachtindezorg.be.

Katrien Uyttersprot is parlementair medewerker in het Europees Parlement

‘Blijven uitleggen waarom Europa belangrijk is voor Vlaanderen’

Mijn Europese passie. Zo spreekt Katrien Uyttersprot over de Europese Unie. Dertien jaar werkt ze intussen al achter de schermen als parlementair medewerker voor Europarlementsleden van de N-VA. ‘Ik vind het nog altijd een privilege.’

De weg van Katrien naar ‘Europa’ begint aan de unief, waar ze kiest voor Latijn en Grieks. ‘Op het eerste gezicht misschien een atypische keuze, maar voor mij is er een logische link met het vervolg. Latijn wordt terecht de *vadertaal* van Europa genoemd en heeft Europa mee gevormd.’

Nadien volgen een jaar Internationale Politiek in Leuven en een jaar aan het Europacollege in Warschau. Daar ontstaat de ambitie om in het Europees Parlement te werken. ‘Tijdens een bezoek aan de Europese instellingen maakte het Parlement een heel levendige indruk op mij. Toen dacht ik: ik ga dat proberen.’

Oude stam, sterk merk

Dat ‘proberen’ brengt Katrien bij de N-VA. ‘Ik kende het Vlaams-nationalisme vanuit mijn familie. Verschillende familieleden zijn politiek actief bij de N-VA. Hun motto is *Uyttersprot: oude stam, sterk merk.*’

De keuze voor de N-VA heeft nog een andere grond. ‘Wat ik verfrissend vond bij de N-VA, was de slogan *Vlaanderen, staat in Europa.* De N-VA staat voor een

Unie van verantwoordelijke lidstaten en ijvert voor een Vlaamse stem aan de Europese tafel. Voor mij is dat Europese, internationale kader van ons Vlaams-nationalisme essentieel.’

Ze solliciteert bij Frieda Brepoels, toen het enige Europarlements lid van de N-VA. ‘Toevallig stond op dat moment haar medewerker Joris Nachtergaele (*nu Vlaams Parlements lid, red.*) op het punt te vertrekken. Ik ben afgestudeerd eind juni en kon meteen beginnen bij Frieda.’

Haar eerste collega in Europa is Matthias Diependaele. ‘Matthias heeft mij de partij leren kennen. Ik was nog niet politiek actief en hij stond er dan al met twee voeten in. Bij Frieda heb ik een heel goede leerschool gehad.’

Dé constante in Europa

Dertien jaar later is Katrien Uyttersprot dé constante in de Europese N-VA-fractie. Na Brepoels werkte ze voor Mark Demesmaeker, nu is ze medewerkster van Johan Van Overtveldt. ‘Ik heb een goed netwerk, ik merk dat wat ik doe gewaardeerd wordt binnen de partij.’

Europa is een beetje een buitenbeentje, beseft Katrien. ‘Onbekend maakt onbemand. Het blijft een uitdaging voor onze drie Europarlementsleden om in mensentaal duidelijk te maken waarmee we bezig zijn en waarom Europese politiek zo belangrijk is voor Vlaanderen.’

Het werk in het Europees Parlement volgt een maandritme. Twee weken staan in het teken van parlementaire commissies. ‘Ik werk als adviseur transport en toerisme en volg ook milieu en klimaat op. We bekijken in welke dossiers we willen tussenkomen, zoeken naar de juiste invalshoeken, bereiden amendementen en communicatie voor. Inhoudelijk moet alles correct zijn.’

Op de trappen van het Europees Parlement in Brussel: ‘Een meerderheid wil alles vanuit Brussel doen, maar dat ligt moeilijk bij Frankrijk.’

De derde week is de zogenaamde groepsweek. 'Dan komen de Europese fracties samen. Voor ons is dat de ECR-fractie. Die week dient om de plenaire week voor te bereiden, ook in onze N-VA-delegatie.'

Straatsburg feestweek

De plenaire week tot slot vindt plaats in Straatsburg, volgens Katrien het enige nadeel aan haar job. 'Een meerderheid van het parlement wil alles vanuit Brussel doen, maar dat ligt moeilijk bij Frankrijk.'

Over die plenaire week bestaan volgens Katrien overigens misverstanden. 'Mensen denken: Straatsburg, dat is een feestweek. Terwijl dat juist een heel intense week is. De plenaire debatten lopen van 's morgens negen uur tot bijna middernacht. Wij bereiden ook elke stemming minutieus voor, en dat zijn er heel wat.'

Voorts zijn er nog de bezoeken aan en overlegmomenten met bedrijven en ngo's. 'Zo weet je wat er in Vlaanderen gebeurt, waar we sterk staan en waar we een tandje moeten bijsteken.'

Catalaanse ontgoocheling

Alle Europese passie ten spijt is Katrien niet blind voor de onvolkomenheden van de EU. 'Ik ben heel ontgoocheld in de non-houding van Europa in de Catalaanse zaak. Het maakt mij nog altijd kwaad. Dat gaat over de kern van Europa, eenheid in verscheidenheid, over democratie en mensenrechten. Hoe ga je je geloofwaardig opstellen tegenover de burgers en in de wereld als je zulke zaken in het hart van je eigen Unie onder de mat veegt?'

'Die ontgoocheling neemt echter niet weg dat ik sterk blijf geloven in het belang van Europese samenwerking. En dat ik het nog steeds een privilege vind om mee te kunnen werken aan een sterk Vlaanderen in Europa.' ■

'Voor mij is het Europese, internationale kader van ons Vlaams-nationalisme essentieel'

MEER WAARDE

De oorlogskeuken

In oorlogstijden verdwijnen de inspanningen van vrouwen aan het 'thuisfront' vaak in de plooiën van de geschiedenis. Toch hebben beide wereldoorlogen bewezen dat een militaire inspanning op langere termijn alleen tot resultaten leidt als het thuisfront overleefd blijft.

Naast de talloze vrouwen die daadwerkelijk ingeschakeld werden in de oorlogvoering en de (militaire) industrie, waren er de miljoenen die de binnenlandse stabiliteit garandeerden door hun dagelijkse inspanningen in de eigen huiskring. Als eerbewijs aan die vrouwen schreef Eddie Niesten een boeiend kook- en leesboek met talrijke authentieke recepten van toen.

Eddie Niesten, *De oorlogskeuken. Vrouwen aan het thuisfront*, uitgeverij Gompel & Scavina. Verkrijgbaar via <https://gompel-svacina.eu> en in de betere boekhandel.

Het DNA van Vlaanderen

Waar ligt de Vlaming wakker van? Welke instellingen vertrouwt hij? Wat zijn de prioriteiten waarop de politici zich moeten concentreren? En hoe geloofwaardig zijn politieke partijen?

Het voorbije decennium voerde de VRT, in samenwerking met het onderzoeksbureau Why5Research van Jan Callebaut, drie keer een grootschalig onderzoek uit naar het verwachtingspatroon en de leefwereld van de Vlamingen. Doordat het onderzoek drie keer plaatsvond – in 2009, 2014 en 2019 – kon een uniek portret van de Vlamingen gemaakt worden: 'het DNA van Vlaanderen' dus.

Ivan De Vadder en Jan Callebaut, *Het DNA van Vlaanderen. Wat willen de Vlamingen echt?*, uitgeverij Vrijdag.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een

exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: 'Waarvoor staat de afkorting DNA (in het Nederlands)?' Stuur uw antwoord voor 6 juli naar LEO@n-va.be of naar N-VA, Redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

De Ierse onafhankelijkheidsstrijd op Netflix

De Paasopstand van 1916 vormde het begin van een lang en bloedig conflict tussen Britse strijdkrachten en Ierse revolutionairen. De vijfdelige serie *Rebellion* en het daaropvolgende *Resistance* brengen het indrukwekkende verhaal van de Ierse onafhankelijkheid.

Rebellion doet dat vanuit het perspectief van drie jonge vrouwen: Elizabeth, een welgestelde studente geneeskunde die in het geheim het Ierse volksleger steunt dat de opstand voorbereidt; Frances, een bastaard die zich heeft aangesloten bij de Irish Volunteers; en May, de maîtresse van een hoge Engelse ambtenaar. Het eveneens vijf afleveringen tellende *Resistance* speelt zich vier jaar later af en bouwt op naar *Bloody Sunday* in 1920.

Alhoewel beide miniseries historisch gezien niet altijd even accuraat zijn, schetsen ze wel een indringend beeld van de Ierse onafhankelijkheidsstrijd.

Rebellion en *Resistance* zijn beide te zien op Netflix.

Middelheim, een museum in openlucht

Sinds 19 mei kan u de meeste Vlaamse musea weer bezoeken, meestal na voorafgaande reservering. Het Antwerpse Middelheimmuseum is wat dat betreft een buitenbeentje: het hanteert uiteraard strikte veiligheids- en hygiënemaatregelen, maar u kan er ook terecht zonder dat vooraf in te plannen.

Het Middelheimmuseum is een van de oudste en meest bijzondere openluchtmusea in de wereld. In een bijzondere setting biedt het een boeiend overzicht van meer dan honderd jaar beeldende kunst. Onder statige bomen, langs brede wandelpaden en op uitnodigende grasvelden treft u meer dan tweehonderd beelden van grote namen als Auguste Rodin, Rik Wouters, Panamarenko en vele, vele anderen. De toegang is gratis.

www.middelheimmuseum.be

Columnist Jan Devriese noteert de woorden van Chris Cruym, voorzitter van de partij N.O.D.I.G.

**'IK ROEP JULLIE OP
OM JULLIE VRIJE
TIJD TE WIJDEN
AAN DE STUDIE VAN
DE VIROLOGIE, DE
EPIDEMIOLOGIE EN
DE KAKOFONIE'**

Beste vrienden,

de tijd vliegt, zelfs al hebben wij – zeker nu – de indruk dat hij hooguit kruipt. Ja, alweer is ruim een maand voorbijgegaan sinds ik voor het laatst het woord tot jullie mocht richten. Vanzelfsprekend hoop ik dat jullie en jullie naasten nog altijd in goede gezondheid verkeren, en dat jullie in de moeilijke momenten moed putten uit jullie onwrikbare geloof in betere tijden, dat ik als voorzitter met jullie deel.

Er is in de voorbije maand veel gebeurd, beste vrienden. Heel veel. Het belangrijkste bleef voor de buitenwereld evenwel onopgemerkt: onze videoconferenties ter nadere kennismaking. Reeds velen onder jullie heb ik op deze manier mogen ontmoeten, en telkens ben ik onder de indruk geraakt van jullie groothartig engagement, bruisende ideeën en inspirerend vertrouwen. Voor zover ik dat al niet was, ben ik nu meer dan ooit overtuigd van het welslagen van onze gezamenlijke onderneming. Om de Franse generaal Patrice de Mac Mahon bij de belegering van Sebastopol tijdens de Krimoorlog te parafraseren – en ik beloof daarvan geen gewoonte te maken: wij zijn hier, wij blijven hier.

In het bijzonder, beste vrienden, ben ik zeer verheugd, ja zelfs trots – maar níét verrast – dat tot dusver geen enkel lid van onze partij op negatieve wijze in het nieuws is gekomen. Niet door geweld tegen de ordediensten, niet door het gebruik van Luxemburgse

postbusadressen, niet door het bijwonen van een rustige barbecue met een man of acht. Aan dat soort lichtzinnigheden doen wij natuurlijk niet mee. Evenmin zullen wij ons laten betrappen op verwarring zaaiende uitspraken of op het moedwillig verspreiden van nep nieuws. Wij, beste vrienden, zijn waardiger dan dat. De overtuigende kracht van een partij, immers, vloeit voort uit de innerlijke kracht van haar leden, en niet uit een reeks door marketeers bedachte hashtags op de sociale media of uit het zogenaamde rock-'n-rollgehalte van de voorzitter.

Wat deze tijden ons ook leren, beste vrienden, is de noodzaak aan echte verdieping. Als wij als partij relevant willen zijn, moeten wij ons verdiepen in onderwerpen die niet meteen aantrekkelijk ogen maar heel belangrijk zijn voor de samenhang in onze maatschappij. Ik roep jullie dus op om jullie in jullie vrije tijd te wijden aan de studie van de virologie, de epidemiologie en de kakofonie. Niet om evenveel te weten als de virologen, epidemiologen en communicatiegoeroes in dit land, wél om te begrijpen waarover die specialisten het hebben. Zij, op hun beurt, zullen aldus snel begrijpen dat wij ons niet met een kluitje in het riet laten sturen. Dat wij de kern van de zaak vatten, het overzicht houden, het perspectief bewaren. Dat wij, kortom, onze taak als vertegenwoordigers van het volk ter harte nemen, eens wij in die functie zijn verkozen. Daarom, beste vrienden, zal ik onze Studiedienst de opdracht geven alle leden een handig vademecum in de virologie, de epidemiologie en de kakofonie te bezorgen, zodra deze dienst is opgericht.

De oprichting van de Studiedienst hoopt het Beperkt Strategisch Comité in de zomermaanden gestalte te kunnen geven. Gezien het politieke zomerreces en de daaruit voortvloeiende politieke kalmte, zo meent het BSC, zou dat de ideale periode zijn. Maar het BSC blijft vanzelfsprekend waakzaam voor tussentijdse gebeurlijke dramatische wendingen.

Ondertussen, beste vrienden, blijven wij allen N.O.D.I.G.: Neutraal, Onafhankelijk en Democratisch, voor Individu én Gemeenschap. Sta pal. Want N.O.D.I.G. is nodig!

Ik dank jullie.

Jan Devriese is geen lid van de N-VA en schrijft deze column in eigen naam.

VLAAMSE LEEUW, DE.

vlag/volkslied

De Vlaamse Leeuw is hét symbool van Vlaanderen.

Al in de 12de eeuw dook een leeuw op in het zegel van de Vlaamse graven. De overlevering wil dat ze die leeuw meebrachten van de kruistochten, maar die komen pas later.

De eerste leeuw was een 'gaande', zoals de Engelse. Maar al gauw wordt dat de 'klimmende' leeuw die we vandaag kennen. Reden: de klimmende leeuw was het symbool van de christelijke ridder, de gaande van opstandigheid tegen de Kerk.

In de 19de eeuw wordt de Leeuwendvlag een strijdsymbool in de Vlaamse ontvoogdingsstrijd. Met dank aan Hendrik Conscience en zijn *Leeuw van Vlaanderen* en Hippoliet van Peene met zijn tekst voor ons volkslied. En aan een inspirerende dosis Franstalige neerbuigendheid.

Toegegeven, de Leeuw van de Vlaamse graven had rode tong en klauwen. De officiële vlag van de Vlaamse Gemeenschap heeft die ook. Toch houden Vlaamsgezinden vast aan hun strijdvlag met zwarte tong en klauwen. Zwart, geel en rood is voor ons nu eenmaal de kleurencombinatie van een ander land.

Anders dan andere landen heeft Vlaanderen niet echt een traditie om overal zijn vlag te laten wapperen. Toch zijn er momenten waarop Vlamingen massaal 'het beest uithangen'. Tijdens de koers, bijvoorbeeld. En op 11 juli. Dat is binnenkort.

Bij deze een warme oproep: hang op 11 juli zeker uw Vlaamse Leeuw uit. Nog geen Vlaamse Leeuw? Bestel hem dan snel via www.n-va.be/webwinkel.